

பரம ரகசிய சடுத்தலம்

(முலமும் பழைய உரையும்)

5466

R65

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீன வெளியீடு

KOVILUR MADALAYAM

KOVILUR-630 307

MAN. OR. LIB.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீபாலசித்த குரவேதம்

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருவடி வர்த்தக

பரம ரகசிய சடுத்தலம் மூலமும் பழைய உரையும்

இந்நூல்

திருக்கயிலாய பரம்பரை மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்
பத்தொன்பதாம் பட்டம்

அருண்மிகு குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் அவர்களின்
அருளாணையின் வண்ணம்

ஸ்ரீபாலசித்தர் மகா குருநுஜை மலராக
வெளிவருகின்றது.

பதிப்பாசிரியர்

குமாரசிவ. இராஜேந்திரன், பி.காம்., பி.எல்.,
திருமடம், மயிலம் - பொம்மபுரம்,

நூல் குறிப்பு

தலைப்பு : பரம ரகசிய சடுத்தலம்
மூலமும் பழைய உரையும்

ஆசிரியர் : —

பதிப்பாசிரியர் : குமாரசிவ. இராஜேந்திரன்,
பி.காம்., பி.எல்.,

குறிப்புரை : வித்துவான் வீ. குமாரசாமி அய்யர்

பதிப்பு : முதல் பதிப்பு, 14—7—1996

உரிமை மற்றும் வெளியிட்டோர் : மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்
மயிலம் - 604 304
தொலைபேசி எண்: 04147 - 37223

பொருள் : தத்துவம் - வீரசைவம்

தாள் : 10.5 சேஷாயி

அளவு : கிரவுன் 1/8

எழுத்து : 10 & 12 புள்ளி

பக்கங்கள் : 98

விலை : ரூ. 18/-

படிகள் : 1000

அச்சிட்டோர் : சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ்
73-A, கீழரத வீதி
சிதம்பரம் - 608 001
தொலைபேசி எண்: 23040

உ
ஸ்ரீ பாலசித்த குரவே நம:

குருமரபு வாழ்த்து

பரசிவமார் திருக்கயிலைப் பரம்பரையில்
வீரசைவ பரமே காட்டப்
பரனருளால் பொம்ம்புரக் கடலுதித்த
சங்கு கன்னப் பால சித்தர்
வரமயிலார் முருகனுப தேசமுடன்
வந்த குருவாகி யாண்ட
திரமிகுபேர் சிவஞான பாலயநற்
குருமரபு சிறந்து வாழி.

சென்னை நகராட்சி

பொது நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி அமைச்சர்

பொது நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி அமைச்சர்

பொது நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி அமைச்சர்

பொது நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி அமைச்சர்

பொது நகராட்சி

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீபாலசித்த குரவே நம:

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருவடி வாழ்க

பரம ரகசிய சடுத்தலம் என்னும் இந்நூல் வீரசைவத் தத்துவங்களை வெளிப்படுத்தும் அரிய நூலாகும். சுவடி நிலையில் உள்ள இந்நூலின் ஆசிரியர் யார் எனத் தெரிந்திலது. மூலத்தையும் அதற்கான பழைய உரையையும் ஒலைச் சுவடியிலிருந்து நமது ஆதீனப் புலவர் அமரர் மேலூர் வீ. குமாரசாமி அய்யர் அவர்கள் படியெடுத்து அதற்கான குறிப்புரைகளையும் எழுதி, பதிப்பிக்க வேண்டி தற்பொழுது அருளாட்சி புரிந்து வரும் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் பத்தொன்பதாம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானம் அவர்களிடம் அளித்தார்கள். மேலும் இந்நூல் ஆதீனத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற சமய வகுப்பில் குறிப்புரை ஆசிரியரே பாடம் நடத்தியமை ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீரசைவ வாழ்வியல் கொள்கைகளால் சமுதாயம் மேன்மையுற வேண்டும் என்று திருவுளம் கொண்ட குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் வீரசைவ நூல்கள் அச்சிடப் பெற வேண்டும், என்பதில் மிகுந்த ஆர்வமுடைய நிலையில், பரம ரகசிய சடுத்தலம் என்ற இத்தத்துவ நூல் ஆதீன முதற்குரவர் ஸ்ரீபாலசித்தர் மகா குருபூசை மலராக 14—7—96இல் வெளியீடு செய்யப் பெறுகிறது.

ஆதீனத்தின் அருட்பணிகளுக்கு அடியேனை ஆளாக்கி வரும் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள், இந்நூல் பதிப்புப் பணியையும் தந்து ஆட்கொண்டமைக்கு எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் அவர்களின் திருவடி மலர் கட்டு காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

ஓலைச் சுவடியிலிருந்து படியெடுத்துக் குறிப்புரை எழுதிய அமரர் மேலூர் வீ. குமாரசாமி அய்யர் அவர்கட்கு நம் ஆதினத்தின் சார்பாக என்னுடைய அன்பார்ந்த நன்றியினை உரிமைப் படுத்துகின்றேன்.

மேலும் இந்நூல் அச்சிடும்போது மெய்ப்புத் தாள்களை திருத்தி உதவிய மயிலம் ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க் கல்லூரி முதுநிலை விரிவுரையாளர் முனைவர் இரா. இலட்சாராமன் அவர்கட்கும், இந்நூல் உருவாக் கத்திற்குப் பல்லாற்றாநும் பணி செய்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும், குறுகிய காலத்தில் வழக்கம்போல் செப்பமுற அச்சிட்டுதவிய சிதம்பரம், சபாநாயகம் அச்சகத்தார்க்கும் மனங்கனிந்த நன்றியையும் வாழ்த்துக் களையும் உரித்தாக்குகின்றேன்.

சமுதாயம், குறிப்பாக வீரசைவச் சமுதாயம் இந்நூலை ஓதிப் பயன் கொண்டு உய்வதாகுக.

குருமகா சந்நிதானம் அவர்களின்

அருளாணையின் வண்ணம்

குமாரசிவ. இராசேந்திரன்,

பி.காம்., பி.எல்.,

திருமடம்,

14—7—96

மயிலம் - பொம்மபுரம்.

உ
சிவமயம்

பரம ரகசிய சடுத்தலம் மூலமும் பழைய உரையும்

விநாயகர் வணக்கம்
அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

1. வாக்குடன் நினைவுக் கெட்டா
வளரொளி யாகி யைந்து
பாக்கியத் தலைவியாகும் பராபரை
யிடத்திற் றோன்றி
நீக்கருங் களிப்பி னாலே
நிலைபெற வுலகெலாமுண்
டாக்குமும் மதத்தோ னெந்தை
யடியிணை தலைமேற் கொள்வோம்.

பொருள்: வாக்கு மனாதீதமாய் வளராநின்ற
சோதிப்பிரகாச வொளியாய் (1) பிர்மா முதலாகிய பஞ்ச
கரீத்தாக்கள் பெறும் பாக்கியத்துக்கெல்லாம் தலைமை
யாகிய பராபரையென்னும் மஹாதேவியினிடத்து உற்ப
வித்து, தமதிடத்தில் விட்டு நீங்காமலிருக்கின்ற சந்தோஷத்
தினாலே உலகத்திலுண்டாகிய உயிர்கட்கெல்லாம் சகல
விக்கினங்களையும் சகல அஞ்ஞானங்களையும் நாசமாக்கி,
ஜெனன மரணங்களையுந் தவிர்த்து, திருவடிப்பேறு

நிலைமையாகப் பெறும்படிக்குச் சிவஞானத்தை யுண்டாக்கு
மும்மத்தினையுடைய விநாயக மூர்த்தியினுடைய திருவடி
களைத் தலையின் மேற்கூடிக் கொள்வாம்.

1. பிர்ம்மா முதலாகிய பஞ்சகர்த்தாக்கள்:- பிர்மன்
விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன். இவர்கள்
முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல்,
அருளுதல் ஆகிய வினைகளைப் புரிபவராவர்.

பஞ்சாசாரியர் உற்பவம்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

2. தற்பரனா னனமைந்தா மீசான மாதி
சத்தியோ சாதாந்தந் தனிற்பரம குரவ
ருற்பவமா ராத்திரிநற் சத்தியோ சாதத்
துயர்வாமத் தேகோரா மயராகு மகோரத்
தற்புதமா மவதூத ரிரேவணசித் தயர்தா
மகலாத தற்புருடத் தீசான வதனத்
தொப்பரிய அல்லமாப் பிரபு தேவ
ரொழியா மும்மல முயிருக் கொழித்தரு
டந்திடவே.

பொருள்: தற்சொருபமாகிய பரமேஸ்வரனது திருமுகங்
கள் ஐந்து. அவையாவன:- ஈசானம் - தற்புருடம் -
அகோரம் - வாமதேவம் - சத்தியோசாதம். இவற்றுள்
(1) பண்டிதாராத்திரியையர் சத்தியோசாத முகத்தில்,
ஏகோராமையர் வாமதேவ முகத்தில். மருளசித்தையர்
அகோரமுகத்தில், இரேவண சித்தையர் தற்புருடமுகத்தில்,
அல்லமாப்பிரபு தேவர் ஈசானமுகத்தில் இப்படிப் பரமகுரவ
ராகிய பஞ்சாசாரியரும் உற்பவித்து ஆத்மாக்களுக்கு
ஒழிவில்லாத இருள் முடிநின்ற (2) மும்மலங்களையு

மொழித்து அருளொளியைத் தரும்படியாகி யெழுந்தருளிய வாறு.

1. இங்குப் பண்டிதாராத்ரியையர் முதலாகக் கூறப் பட்டுள்ள பஞ்சாசாரியர்களில் அல்லமாப்பிரபுதேவரை நீக்கி விஸ்வாராத்ரியரைக் கூட்டிக் கூறுகின்ற மரபு முண்டு.
2. “மலமுன் றாணவ மாயை கன்மமே.” (பொ-நிகண்டு)

குரு துதி

3. மருவுபுக ழிரேவணசித் தையர்தாள் போற்றி
மருளசித் தைய தேவர் மலர்த்தாள் போற்றி
பரிவுறுசீ ரேகோரா மையர்தாள் போற்றி
பண்டிதா ராத்திரிநற் பாதம் போற்றி
அரியகலை யுபநிடதமா கமங்க ளாலு
மளப்பரிய அல்லமாப் பிரபுதேவர்
பொருவிலிணை யடிபோற்றி யிவரா லின்பம்
பொருந்தியிடுஞ் சரணர்களம் புயத்தாள் போற்றி.

பொருள்: அருளே திருமேனியாகி யெழுந்தருளி ஆத்மாக்களை ரக்ஷிக்குங் கீர்த்திதானே பொருந்திய இரேவணசித்தையர் பாதம் போற்றி! மருளசித்தையரது மலர்போலும் மென்மையுடைய பாதமும்போற்றி! சிறப்பினையுடைய கிருபை மிகுந்த ஏகோராமையர் பாதமும் போற்றி! நன்மையே பொருந்தியிருக்கின்ற பண்டிதா ராத்திரியையர் பாதமும் போற்றி! அருமையாகிய கலை களாலும், உபநிடதங்களாலும், ஆகமங்களாலும் அளந்தறி தற்கரிதாகிய அல்லமாப்பிரபுதேவரது ஒப்பற்ற இரு பாதமும் போற்றி! இங்ஙனஞ் சொல்லிய பஞ்சாசாரியது அநுக்கிரகத்தினாலே சிவானந்தனுபவவின்பம் பொருந்திய சரணர்களுடைய தாமரை மலர் போலும் பாதமும் போற்றி!

இவ்விரண்டு திருவிருத்தங்களும் குருமரபும், குருதுதியு முணர்த்தின.

நூன்மரபும் அவையடக்கமும்

4. ஆதிசூரு பரனிருதா ளிதயத் தேந்தி
 யரனுலக மளிக்குமுமை யம்மை கேட்ப
 வோதியநூல் கூடலசங் கமர்தா ளேத்து
 முத்தமர்நற் கருநடத்தா லுவந்து நல்க
 நீதியினால் விளங்குசுடுத் தலத்தை யானு
 நிகழ்த்துவனித் தமிழ்ச்சிறுமை நெடியோ னாதி
 சோதிபயி லிமையவருஞ் சகல ராமித்
 தொல்லுலகி லுயிருமெனச் சொல்லார்
 நல்லோர்.

பொருள்: ஆதியுமந்தமும் அளவுமில்லாத குருமர்த்த மாசிய பரமேஸ்வரனுடைய உபயபாதங்களையும் இருதய கமலத்தின் கண்ணேந்திக்கொண்டு அவரோடுங்கூடி உலக சராசரமனைத்தையும் படைத்தளிக்கும் உமையவளாகிய எம்மன்னை வணக்கத்தோடுங் கேட்க, அதற்கு உத்தரஞ் சொல்லாநின்ற வீராகமசாஸ்திரத்தைக் கூடலசங்க மேஸ்வரஸ்வாமிகள் தமது பாதத்தைத் தோத்திரம் பண்ணுதற் குரித்தாகிய நன்மை பொருந்திய உத்தமர் கருநடத்தினாலே சந்தோஷமாகி நீதியினால் விளங்கத் திருவுளம் பற்றிய சடுத்தலமார்க்கத்தை யானும் தமிழினாலே சொல்கின்றேன்; விஷ்ணு முதலாதியாகப் பிரகத் சொருபராகிய தேவர் களையுஞ் சகலகலர் என்று சொல்லப்பட்டாலும் அவர் களைப் பூலோகத்தின் கண்ணுண்டாகிய உயிர்களுடனுஞ் சரியாக்கிச் சொல்லார்கள்; அதுபோல யான் சொல்லுந் தமிழிற் குற்றமுளதாயினும் இது முன்னால் மார்க்கத்தைப் பற்றியிருக்கின்ற படியினாலே இதனைச் சிறுமைப் படுத்திச் சொல்லார்கள் நல்லோர்கள்.

இத்திருவிருத்தம் நூன்மரபும் அவையடக்கமு
முணர்த்தியது.

சகலகலர் - மூன்று மலங்களையுடையோர். “மல
மூன்றுந், தாமுடையர் தாஞ்சகலர்” (அ. வெண்பா).

நூல்

மகாலிங்க கதரிசனம்

1. சக்தியுமை யாள்வினவப் பரமன் கூறுஞ்
சடுத்தலலிங் கத்தியல்பு சாற்றுங் காலை
நித்தியமாய்க் குணங்கு றியிற் படாத தாகி
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமல மாகி
அத்துவிதா னந்தமா யுவமை யின்றி
யகோசரமாய் நிட்களமாய் அசல மாகி
வைத்தமனா தீதமா யேக மாகு
மகாலிங்க மெனமுதுநூல் வகுத்த வாறே.

பொருள்: சத்தியாகிய உமாமகேஸ்வரி வினவிக்
கேட்க, அதற்குத்தாம் பரமேஸ்வரன் அருளிச் செய்த
சடுஸ்தல லிங்கத் தினியல்பைச் சொல்லுமிடத்து, அநித்திய
மில்லாத நித்தியமாய்க் குணங்குறியிற் படாத நிர்க்
குணமாய் நிரஞ்சன நிராதாரமாய் நிராமயமாய் நிமல
மாய் அத்துவிதமாய் ஆநந்தமாய் இன்ன பிரகாரமென்று
உவமை கூறற்கரிதாய் எல்லாவற்றையுங் கடந்ததாய்
நிட்களங்கமாய் சலனமில்லாது அசலமாய் வாக்கு மனத்துக்
கெட்டாததாய் சராசரங்களெல்லாந் தானேயாகி
ஏகமாகிய ஆறுலிங்க ஸ்தலத்தையுடைய மகாலிங்கத்தின்
சொருபத்தை அநாதியிலேயுண்டாய் விளங்கிய ஈஸ்வர
வாக்கியத்தின் சாஸ்திரங்கள் வகுத்துச் சொல்லின.

இத்திருவிருத்தம் மஹாலிங்க தரிசன முணர்த்தியது

மஹாலிங்கம், பரப்பிரமம், பரசிவம் என்னுமிப்பெயர்
கள் ஒரு பொருளையே குறிப்பன. இதனை, “பல கலை

கள் பரப்பிரமம் பரசிவமா லிங்கமெனப் பகரா நின்ற திலகநுத லுமை கணவன்” (சி. சிகாமணி - பாயிரம்) “பரசிவம் பிரமமென்னப் பட்டொரு திரிவுமின்றி, யுரைமன மிறந்து நின்ற வொருசிவலிங்கம்” (பிரபு - துதிகதி.) “பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும், பிரமமென வும்பேர் பெறுமிலிங்கமென்றானோ” (சிவ-தாலாட்டு) என்பனவற்றாலறிக.

சடுத்தல லிங்க தோற்றம்

- 2 மன்னுமகா லிங்கத்திற் சிறந்து தோன்று
மருவுபிர சாதமதின் மகிழ்ந்து தோன்று
முன்னரிய சங்கமமற் றதனிற் றோன்று
முயர்சிவ மாங், குருசிவத்தி லுவந்து தோன்று
மந்நெறியே ருருவினி லுற்பவ மாசார
மங்கியையு மொளியையும் போ,லகலா, தோங்கி
இந்நிலையே யொன்றுக்கொன் றுயிர தாகு
மிருமுன்று மெனவருநூலி யம்புமன்றே.

பொருள்: மகாலிங்க சொரூபத்தில் பொருந்திச் சிறப்புடனே தோன்றும் பிரசாதலிங்கம்; பிரசாதலிங்கத்தில் சங்கமலிங்கந் தோன்றும்; சங்கமலிங்கத்தில் சிவலிங்கந் தோன்றும்; சிவலிங்கத்தில் குருலிங்கம் தோன்றும்; குருலிங்கத்தில் ஆசாரலிங்கந் தோன்றும் இந்தப்படி ஒன்றி லொன்று தோன்றி அக்கினியும் ஒளியும் போல விட்டு நீங்காமல் ஒன்றுக் கொன்றுயிராகும்; ஆறுலிங்கமுமென்று அரிதாகிய ஆகமசாஸ்திரங்கள் சொல்லும்.

பரசிவத்தில் இடைவிடாமல் அடங்கியிருக்கிற சிற்சத்தி யினால் உலகவுற்பத்தி காரணமாக அப்பரசிவமாகியதலம் இலிங்கத்தலம், அங்கத்தலமென இருவகையாயிற்று. இலிங்கத்தலம், ஆசாரலிங்கத்தலம் - குருலிங்கத்தலம் - சிவலிங்கத்தலம்- சங்கமலிங்கத்தலம்- பிரசாதலிங்கத்தலம்-

மஹாலிங்கத்தலம் என்னும் ஆறுதலங்களையுடையதாயிற்று. அவ்வாறே, அங்கத்தலமும் பக்தத்தலம்-மகேஸ்வரத்தலம்- பிரசாதித்தலம்- பிராணலிங்கத்தலம்- சரணத்தலம் ஐக்யத்தலம் என்னும் ஆறு தலங்களையுடையதாயிற்று. ஒவ்வொரு இலிங்கத்துடன் ஒவ்வொரு அங்கம் ஐக்யப்படுதலே 'தலம்' எனப்படும். அவசரம் என்பதும் அதுவே.

இத்திருவிருத்தத்தில் கூறியுள்ள ஆறு இலிங்கங்களின் தோற்றம் ஒரு முறையாம். மற்றொரு விதமாகவும் கூறுப. அதுவருமாறு:- இலிங்கம் இஷ்டலிங்கம் - பிராணலிங்கம்- பாவலிங்கமென மூன்றாய்ப் பின்னர், இஷ்டலிங்கமென்பதே ஆசாரலிங்கம்-குருலிங்கமென இருவகையாயும், பிராணலிங்கமென்பதே சிவலிங்கம் - சங்கமலிங்கமென இருவகையாயும், பாவலிங்கமென்பதே பிரசாதலிங்கம்-மஹாலிங்கமென இருவகையுமாய் ஆறு இலிங்கங்களாயின என்பதாம். இதனை இந்நூல் 11-ஆம் செய்யுளிலும், ஸ்ரீசிவஞான பாலைய தேசிகர் தாலாட்டு முதலிய நூல்களிலும் காண்க.

3 பாவலிங்க மலர்ப்பதமா லிங்க மாகும்

பரையதனி னொளிபிரசா தந்தா னாகுந்

தாவிலருந் திரோதைசர லிங்க மாமிச்

சாசத்தி சிவலிங்கந் தகையார் ஞான

நாவிரவுங் குருலிங்கங் கிரியா சத்தி

நன்மை மிகு மாசார லிங்க மாசி

மேவியல கிறந் தவுயி ரேன்ற கன்ம

வினைநுகர்வித் தகற்றிமலம் வீட்டு மன்றே.

பொருள்: மலர்போன்ற பாதத்தினையுடைய பாவலிங்கத்தினொளியே மகாலிங்கமாம்; பராசத்தியினொளியே பிரசாதலிங்கமாம்; திரோதாயி சத்தியினொளியே சங்கமலிங்கமாம்; இச்சாசத்தியினொளியே சிவலிங்கமாம்; ஞான

சத்தியினொளியே குருலிங்கமாம்; கிரியாசத்தியினொளியே ஆசாரலிங்கமாம்; இவ்வாறாகி அளவிறந்த ஆத்மாக்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கன்மவினைகளைப் புசிப்பித்து நீங்காத மலத்தைப் போக்கிவிடும்.

இவ்விரண்டு திருவிருத்தங்களும் சடுஸ்தலலிங்கத்தின் தோற்ற முணர்த்தின.

“பரையாதி யிச்சையொடு ஞானங் கிரியை, தரமாகுமைந்து பெயர்ச் சத்தி - யுருவாகத், தோன்றுஞ் சதாசிவன்றான் றோன்றுமிதிற் சத்தியைந்தாற், றோன்றுமைந்து சாதாக்கியம்.” (அ. வெண்பா-உண்மை. செய். அ.) என்ற செய்யுளும், “சிவசத்தியி லாயிரத்தி லோரமிசம் பராசத்தி, அப்பராசத்தியிலாயிரத்தி லோரமிசம் திரோதான சத்தி, அத்திரோதானசத்தியி லாயிரத்தில் லோரமிசம் இச்சாசத்தி, இச்சாசத்தியி லாயிரத்திலோரமிசம் ஞான சத்தி, ஞானசத்தியி லாயிரத்தி லோரமிசம் கிரியாசத்தி, இச்சத்திகளிற் றோன்றும் சாதாக்கியமே சதாசிவமாம். எங்ஙனமெனில், சிற்சத்தி சொருபமாயிருக்கும் பராசத்தியிற் பத்திலொரு கூறு வலியினையுடையது சிவசாதாக்கியம், திரோதான சத்தியிற் பத்திலொருகூறு வலியினையுடையது அமூர்த்திசாதாக்கியம். இச்சாசத்தியிற் பத்திலொருகூறு வலியினையுடையது மூர்த்திசாதாக்கியம், ஞானசத்தியிற் பத்திலொருகூறு வலியினையுடையது கர்த்திருசாதாக்கியம், கிரியா சத்தியிற் பத்திலொருகூறு வலியினையுடையது கன்மசாதாக்கியம்; இங்ஙனம் பஞ்சசாதாக்கிய வுற்பத்தி. இச்சாதாக்கியர் ஐவருக்குமே தத்துவர் என்று பெயர்.” என்ற அதன் உரையும், “ஆசாரலிங்கங் குருலிங்கத் தோடுசிவம், பேசுசர லிங்கம்ப்ர சாதலிங்க-மோசைப், பெயருமைந்தாங் கன்மத்தின் மாயேசர் பின்னு, நயமொடையைந் தாம்விக் ரகம்.” (அ.வெண்பா-உண்மை-செய். 10.) என்ற செய்யுளும், கன்ம சாதாக்கியருக்கு

ஆசாரலிங்க மென்றும், கர்த்திரு சாதாக்கியருக்குக் குரு
லிங்கமென்றும், மூர்த்தி சாதாக்கியருக்குச் சிவலிங்க
மென்றும், அமூர்த்தி சாதாக்கியருக்குச் சங்கமலிங்க
மென்றும், சிவசாதாக்கியருக்குப் பிரசாதலிங்கமென்றும்
ஐந்து பெயராம். முற்கூறிய கன்ம சாதாக்கிய ரிடத்தில்
மயேசுரமூர்த்தி உற்பவம், பின்னுங் கன்மசாதாக்கியத்
திலிருபத்தைந்து விக்கிரஹமுண்டு.” என்ற அதன் உரையும்,
“துங்கமுறு வாதுள விதிப்படிமண் ணாதியாய்ச், சொல்லங்க
மற்றத னொடுஞ், சுத்தசித் தமதாதி யத்தங்க ளாற்கன்ம
சாதாக்கிய மாதியவர்க, ளிங்குரைசெய் கிரியாதி சத்தியத
னிற்றோன்று மெழில்சொள் ஆசார முதலா, யேற்றமுறு
லிங்கம்.” (குமார-அபிஷேக மாலை-செய். 4.) என்னும்
செய்யுளடிகளும், “அறுவித சாதாக்கிய ரூபத்தினாலே
யறுவிதமா மிலிங்கம்” (வீ - தத்துவப்பிரகாசம்) என்னும்
செய்யுளடிகளும் ஈண்டறியத்தக்கன.

பஞ்சாணை உற்பவம்

4 சாற்றியிடும் பிரசாதத் தாமீ சானந்

தற்புருடஞ் சங்கமத்தி லாம கோரந்

தோற்றியிடஞ் சிவலிங்கத் துதிக்கும் வாமஞ்

சொல்லரிய குருவினிலுற் பவமா சாரத்

தேற்றமிருந் சத்தியோ சாத மாரு

மிவை சிருட்டிக் காரணமா யிசைந்து தோன்று

மாற்றருபஞ் சானனத்தி னிலைக டானு

மருச்சனையு மவைநிறமு மறைய லுற்றாம்.

பொருள்: பிரசாதலிங்கத்தில் ஈசானந்தோன்றும்; சங்கம
லிங்கத்தில் தற்புருடந் தோன்றும்; சிவலிங்கத்தில் அகோரந்
தோன்றும்; குருலிங்கத்தில் வாமதேவந் தோன்றும்; ஆசார
லிங்கத்தில் சத்தியோசாதந் தோன்றும்; இப்படி இவ்வைந்து
முகங்களுஞ் சிருட்டி காரணமாயிசைந்து தோன்றிய வென்று

கூறி, இனி, மாற்றரிய ஐந்து முகத்தினது நிலையும், அர்ச்சனையும், நிறமும் சொல்வாம்.

இத்திருவிருத்தம் பஞ்சானன உற்பவ முணர்த்தியது.

பஞ்சானன உற்பவம் - ஐம்முகங்களின் தோற்றம். அர்ச்சனை - பூசை.

விருத்தி - பூசை - நிறம் - திசை

5 தாரணியே சத்தியோ சாத மாகுந்

தகைமருவு வாமமிகுஞ் சலம தாகுஞ்
சீரணியு மகோரமிகுங் கனல தாகுஞ்
திருந்துலவை தற்புருடந் திகழீ சான
மேரணியும், வானகமாம், புறத்து முள்ளு
மெய்துமுயிர்க் கைம்புலனு மீசானாதி
காரணமாஞ் செவிதுவக்கு விழிநா நாசி
கருதுசதா சிவமெவையுங் கலந்து காணே.

பொருள்: சத்தியோ சாத முகமே பிருதிவியாம்; வாமதேவ முகமே அப்புவாம்; அகோரமும் அக்கினியாம்; தற்புருட முகமே வாயுவாம்; ஈசான முகமே ஆகாயமாம்; இந்தப்படி உயிர்களுக்குப் புறத்திலும் உள்ளிலு மேவும் ஐம்புலன்களும் காரணமாகிய பொறியாவதும் ஈசானாமாதியாம். ஈசானமே சுரோத்திரம் (சுத்தம்), தற்புருடமே துவக்கு (பரிசம்), அகோரமே சட்சு (ரூபம்), வாமதேவமே சிங்ஙுவை (இரசம்), சத்தியோசாதமே ஆக்கிராணம் (கெந்தமுமாய்), புறம்பில் காது - உடம்பு - கண் - நாக்கு - மூக்கு ஐந்திலும் பொருந்திச் சதாசிவமூர்த்தமே எல்லாவிதத்திலும் கலந்து நிற்பது காண்க.

மூலமும் பழைய உரையும்

6 இந்த வகை யசம்புறமொன் றாகித் தோன்று
 மிறை வதன மைந்தினுக்கு மிசையும் பூசை
 மந்திரமே யீசானத் துரிய தாகு
 மலர்க்கந் தந் தற்புருட மகிழ்வ தாகு
 நந்தகலு மகோரமதிற் றீப மாகு
 நயந் தமுது வாமமுகத் துவந்து சேருஞ்
 சிந்தையுறு நறும்புகை யார்ப் பிதம தாகுஞ்
 திகழ்சத்தி யோசாதந் தெரிக்குங் காலே.

பொருள்: இந்தப் பிரகாரம் உள்ளும் புறம்பு மொன்றாய்த்
 தோன்றும் இறைவன் தன் முகமைந்துக்கும் பொருந்தும்
 பூசையைத் தெரியுமிடத்து, ஈசான முகத்திற்குரியது
 மந்திரம்; தற்புருட முகத்திற்குரியது புஷ்பகந்தம்; அகோர
 முகத்துக்குரியது தீபம்; வாமதேவ முகத்துக்குரியது அமுது
 நைவேத்தியம்; சத்யோசாத முகத்துக்குரியது தூபம்.

7. ஈசானம் படிகநடுக் கிழக்க தாகு
 மிலங்கியகுங் குமநிறந்தற் புருடமென்பர்
 தேசாரு மகோரநிறங் கருமை தென்பாற்
 நிகழ்வாம முத்தரநற் செம்மை யாகு
 நேசாருங் குடதிசையே யாகும் வெண்மை
 நிறஞ்சத்தி யோசாத நிகழா தோங்கு
 மாசாரு மலமகல யாவுந் தாங்கும்
 வளரொளிசேர் அதோமுகமில் வாற தாமே.

பொருள்: ஈசானமுகம் படிகநிறம் - நடுநிலை;
 தற்புருடமுகம் - குங்குமநிறம் - கீழ்த்திசை; அகோரமுகம்
 கருப்புநிறம் - தென்திசை; வாமதேவமுகம் செம்மைநிறம் -
 வடதிசை; சத்தியோசாதமுகம் வெண்மைநிறம் -
 மேற்றிசை; இப்படி ஐந்து திருமுகமும் ஆத்மாக்களை
 விட்டு நீங்கா தோங்காநின்ற ஆணவ விருள் நீங்கும்

படியாக, வளரெளியாகி எல்லாம் முகங்களையுந் தாங்கா நின்ற அதோமுகமொன்றாம்; ஆக ஆறு திருமுகங்களாயின.

இம்முன்று திருவிருத்தங்களும் பஞ்சானன விருத்தியும், பூசையும், நிறமும், திசையும் உணர்த்தின.

அதோமுகம் - கீழ் நோக்கிய முகம்.

“ஆறு, முகங்களுமவ் வாறுசா தாக்கியமு, மாறு வருணமுமா மாலிங்க மென்றானோ” (சிவ-தாலாட்டு) என்பதும், “நிறங்க ளோரைந் துடையாய்” (திருவாசகம்) என்பதும் ஈண்டறிக.

“பரமசிவனுக்கு அதோமுகத்தில் நித்திரையாதலானும் அம்முகத்திற் பூசாங்கீகாரமும் அனுக்கிரக நிக்கிரகமு மின்றாதலானும் சிற்சக்தியையும் சாந்தியாதீ தோத்தர கலையையும் அதிற்றோன்றிய மகாசாதாக்கியரையும் பிரபாவமான அதோமுக முதலிய விலக்கணங்களை ஈண்டு விவரித்திலர். இதற்குதாரணம் பரமரகசிய சடுத்தலம் ‘மாசாரு மலமகல யாவுந் தாங்கும் வளரொளிசேர தோமுகமில் வாற தாமே.’ என்றும், ‘அற்புதமா மதோ முகத்தி லுறக்கமாமென் றறைந்திடுவ ரிறையருணா லுணர்ந்து ளோரே.’ என்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.” என்று இச்செய்யுளடியையும் வருஞ்செய்யுளடியையும் அத்துவித வெண்பா வுரையாசிரியர் உண்மை (8)ஆம் செய்யுளுரையில் எடுத்தாளுதலறிக.

உச்சவ னிக்கிரக பேதம்

8. பொற்புறுமுச் சவனிதியும் பிறவுங் கூறிற்
புகழ்சத்தி யோசாத நின்ற லாகுங்
கற்பமரு வாமமுக மிகுத்த லாகுங்
கருதியதா பரலிங்க மகோர மாகுங்

மூலமும் பழைய உரையும்

தற்புருடம் வாகனமேற் கொள்வ தாகுந்
தவிராத திருநடமீசான மாரு
மற்புதமா மதோமுகத்தி லுறக்க மாமென்
றறைந்திவே ரிறையருணூ லுணர்ந்து னோரே.

பொருள்: உச்சவ விக்கிரக பேத விதிசொல் மிடத்துச் சத்தியோசாதமுகம் நிற்கிற விக்கிரகம்; வாம தேவமுகம் இருக்கிற விக்கிரகம்; அகோரமுகம் தாபரலிங்க மாமும்; தற்புருடமுகம் வாகனத்துமேலிருப்பது; ஈசானமுகம் நடனம் பண்ணுகிற விக்கிரகம்; அதோமுகம் உறங்குவதென்றுஞ் சொல்வார்கள் இறைவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யுணர்ந்தவர்கள்.

இத்திருவிருத்தம் பஞ்சானனத்தினாற் சிவபேதமும் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரேகரிக்கப்படுமாறு முணர்த்தியது.

பிரே ரேகரித்தல் - தூண்டுதல்.

சமய பேத உற்பவம்

9. பாசுபதஞ் சத்தியோ சாத மாமும்
பரிவிலுறு மாவிரதம் வாம மேவு
நேசமுடன் நற்புருடத் துதிக்குஞ் சைவ
நிலவியகா ளாமுகநீ ளகோர நேரும்
வாசமுறும் வயிரவமீ சானந் தன்னில்
வாமமுடன் புறச்சமய மகிழ்ந்து தோன்று
மாசிலதோ முகத்தினிதா மிவ்வா ரீச
னானனத்தீ ரறுசமய மருவுந் தானே

பொருள்: சத்தியோசாதமுகத்தில் பாசுபதமும், வாம தேவமுகத்தில் மகாவிரதமும், அகோர முகத்தில் காளா முகமும், தற்புருட முகத்தில் சைவமும், ஈசான முகத்தில் வயிரவமும், அதோ முகத்தில் வாமமும் இப்படிப் பரமேஸ்

வரனுடைய திருமுகங்களாறில் உட்சமயமாறும், உலகாயதன் - பெளத்தன் - ஆருகதன் - மீமாம்சகன் - பாஞ்சராத்திரி - மாயாவாதி இப்புறச்சமயமாறும் ஆகப் பன்விரண்டு சமயபேதமுந் தோன்றும்.

இத்திருவிருத்தம் பஞ்சானனத்திற் சமயபேத முற்பவமாயினவாறுணர்த்தியது

உட்சமயம் - ஆகச்சமயம்.

“இச்சமயங்களெல்லாம் புறப்புறச்சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச்சமயமும், அகச்சமயமுமென நான்குவகைப்படும். அவற்றுள், புறப்புறச்சமயம் உலகாயதம், நால்வகைப் பெளத்தம், ஆருகதம் என அறுவகைப்படும். புறச்சமயம் தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என அறுவகைப்படும். அகப்புறச்சமயம் பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வைரவம், ஐக்கியவாதசைவமென அறுவகைப்படும். அகச்சமயம் பாடாணவாத சைவ முதற் சிவாத்துவித சைவ மீறாக அறுவகைப்படும். இவையெல்லாம் அகம் புறம் என்று இரண்டாயடங்குமாறு மோர்ந்துணர்க. (சிவஞானபாடியம் - அவையக்கம்)” என்பதும், “அதுவேதமுதல் உலகாயதநூல் இறுதியாகிய எல்லாநெறியும் பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையின் பிரமாணாமாமெனச் சூதசங்கிதையிற கூறியவற்றானு மறிக” (சிவஞானபாடியம் - சிறப்புப்பாயிரம்) என்பதும் ஈண்டறிக. இந்நூல் 42-ஆம் செய்யுளையும் குறிப்பையும் நோக்குக.

சாதாக்கிய மைந்துக்கும் அவயவம்

10 சிவம்பரம சுகந்தழ லமூர்த்தா மூர்த்தந்

திருமுகமொன் றிருகைவிழி மூன்று மேனி
யுவலநிறங் கர்த்திருவம் பகமீ ராறங்

கொருநாலு முகங்கரமெட் டுளவாங் கன்மத்

துவமருவு லிங்கமதா யொன்றி லொன்று
தொடர்ந்த டையு மொழிந்தடைவே
மூர்த்தங்கூடி
யவமறநற் றிருமுகமைந் தங்கை யீரைந்
தைம்மூன்று விழியாங்கன் மத்தமரு மிதுவே.

பொருள்: சிவசாதாக்கியம் பரமசுகம்; அமூர்த்தி சாதாக்கியம் தழற்பரரா பரம்; மூர்த்தி சாதாக்கியம் முகம் ஒன்று - கண் மூன்று - கை இரண்டு-திருமேனி யுவலநிறம்; கர்த்திரு சாதாக்கியம் முகம்நாலு-கண் பன்னிரண்டு-கைஎட்டு; கன்ம சாதாக்கியம் முகம் ஐந்து-கண்பதினைந்து-கை பத்து; இப்படி இங்ஙனம் சொன்னபடியே மூர்த்தங்கூடி ஒன்றிலொன்று தொடர்ந்தடைவதாய அவயவங்கள் நிற்கும்படியாக இலிங்க வடிவானது.

இத்திருவிருத்தம் சிவசாதாக்கியம் - அமூர்த்தி சாதாக்கியம்-மூர்த்தி சாதாக்கியம்-கர்த்திரு சாதாக்கியம்-கன்ம சாதாக்கியமென்னும் பஞ்ச சாதாக்கியத்தின் வடிவு மிவ்வடைவே யொன்றிலொன்று நிற்குமாறு முணர்த்தியது.

சிவம்பரம சுகந்தழலா மூர்த்தா மூர்த்தம் (பி.ம்)

இச்செய்யுள் அத்துவித வெண்பா - உண்மை - 9-ஆம் செய்யுள் உரை மேற்கொள்.

விளங்குமறு விதசாதாக் கியமுட்கொண்ட
வியன்றொழிற்சா தாக்கியநல் லுருவமான
களங்ககலு மாசார லிங்கமாகிக்
கரதலத்தில் வந்ததறி யெவ்வாறென்னில்
வளங்கொள்பர சிவலிங்க மெனும்பேராகு
மாசாதாக் கியமதனிற்சிவம தன்பாற்
கிளர்ந்துவரு மூர்த்தியதின் மூர்த்தியங்கே
கெழுமுறுங் கத்துருவதன்பாற் கருமந்தோற்றும்

சாற்றுமக சாதாக்கியத்தில் வருஞ்சிற்சத்தி
தனிற்பரைமற் றதிலாதி யதன்பாலிச்சை
தோற்றுமதின் ஞானமதிற் கிரியைதோற்றுந்
தொழிற்பெயராக் கியமேலைந் தையுமுட்

கொண்டு

போற்றலுறு நாதவுரு வத்தினாலே
புகழிலிங்க மாங்கிரியை ஞானமாதி
வீற்றுசுத் திகளோரைந் தையுமுட்கொண்டு
வீந்துமயமாய்ப் பீடமாகு மன்றே.

மன்னுமிவை பீடமொடு கடியேகண்டம்
வத்துளங்கோ முகமொடுகோ ளகமென்றோதத்
தன்னிலையிற் சேர்ந்துதொழி லுருவாங்கன்ம
சாதாக்கி யப்பெயரா மிலிங்கமாகித்
துன்னுமதா சாரமொடு கிரியையிட்டந்
துலங்குகள விங்கமெனத் துதிக்க நாளு
முன்னுகுரு முதலாறா மாசாரத்தை
யோதிருமுத் தானத்தி னுட்கொண்டோங்கும்.

(வீரசைவ தத்துவப்பிரகாசம் - லிங்காங்க சம்பந்தப்
பிரகாணம் செய் - 12, 13, 14.)

என்னும் செய்யுள்களும்,

“சிவமுட னமூர்த்தி மூர்த்திகர்த் திருவஞ்
செயன்மலி கருமமென் றருநூல்
செப்புதத் துவமுஞ் சதாசிவ னீசன்
றிகழ்தரு பிரமணீ சுரனோ
டுவமையி லீசானப் பெய ரவனென்
றுரைத்திடு மூர்த்திக டாமு
முற்றவீ சான முதற்பிரபாவ
முடையநின் றன்னையென் றுணர்வேன்”

நெடுங்கழி நெடில்-செய் 7.)

என்னும் செய்யுளடிகளும்,

“சிவசாதாக்கியத்தினது தன்மை எங்ஙன்மென்னில் சாந்தியாதீதை யென்னும் பெயரையுடைய பராசத்தி சுத்தமாதலால் சுத்தசிவமென்னும் பெயருடையதாய்க் காண வியர்த்திக் கெட்டாத வதிஞுக்குமமாயளவுபடாத பிரகாசமாய்த் தியான ரூபமாய் விளங்கப்பட்டுச் சர்வ வியாபியாயிருப்பது சிவசாதாக்கியம். திரோதானசத்தி யருபையாதலால் அமுர்த்திசாதாக்கியம் என்னும் பெயரையுடையதாய் வடிவறுதியாதலால் இவ்விசுற்பமான கலை களுக்கப்பாற்பட்டுத் தாம்பாகாரமான ஒப்பற்ற விங்க மாய்க் கோடிய சூரியப்பிரகாசமாயிருக்கும். வித்தை யென்னும் பெயரையுடைய இச்சாசத்தியிற் றோன்றுதலால் மூர்த்தி என்னும் பெயருடையதாய்க் காணப்பட்ட வடிவை யுடைத்தாய்க் காலாக்கினி போலும் பிரகாசத்தினை யுடைத்தாயிலிங்க வடிவாய்த் தனது ஊர்த்தத்திலே ஒரு திருமுகமு மூன்று கண்ணு மிரண்டு கையுமுடையதாக விருக்கும். பிரிதிட்டை யென்னும் பெயரையுடைய ஞான சத்தியிற் றோன்றுதலால் கர்த்திரு வென்னும் பெயரையுடைத்தாய்ச் சுத்தபடிகப் பிரகாசமான திவ்விய விங்கமாய்த் தனதுச்சியில் நான்கு திருமுகமும் பன்னிரண்டு திருநயனமும் எட்டத்தமும் வலப்புறத்தத்தத்திலே பாம்பு-பாசம்-மணி-வாதம் என்னும் ஆயுதங்களைத் தரித்துக் குறைவில்லாத விலக்கணங்களுடனே கூடியிருக்கும். நிவர்த்தியென்னும் பெயரையுடைய கிரியாசத்தியிற் றோற்றுகையாலும் கன்மசாதாக்கியம் என்னும் காரணப் பெயரையுடைத்தாய் நாதமயமாகிய ஞானலிங்கமும் விந்துமயமாகிய கிரியாபீடமு முடையதாய்ப் பஞ்ச கிருத்திய முடையதாயிருக்கும்... கன்மசாதாக்கியர் கர்த்திரு சாதாக்கியரையும், கர்த்திருசாதாக்கியர் மூர்த்திசாதாக்கியரையும், மூர்த்திசாதாக்கியர் அமுர்த்தி சாதாக்கியரையும், அமுர்த்தி சாதாக்கியர் சிவசாதாக்கியரையும் வழிபடா நிற்பார்கள். ஆகையால், இவர்கள் ஒன்றுகூடித் திரண்டு

சமட்டிருபமாய்க் கன்ம சாதாக்கியர் இலிங்கமும் பீடமுமாயிருப்பினும் அஞ்ச திருமுகமும் பத்து அஸ்த்தமுமுடையராய்த் தியான ரூபியாயிருப்பர்.” எனவரும் (அத்துவித வெண்பா-உண்மை 8-ஆம் செய்யுள் உரை) உரையும் ஈண்டறித்தக்கன.

நவலிங்கம்

- 11 இட்டலிங்கம் பிராமணங்கம் பாவலிங்கமெனமுன்
 றிட்டலிங்கத் தாசார லிங்ககுரு லிங்கஞ்
 சிட்ட மருஞ் சிவலிங்கஞ் சரலிங்க மிவைதாம்
 திருத்தமுடன் பிராணலிங்கத் தருத்திலினா லமரு
 றிட்டைமிகும் பிரசாத மகாலிங்க மிவைதாம்
 நித்தியமாம் பாவலிங்கத் துற்றிடுமொன் பதுவா
 மிட்டலிங்க முதலாதி யிலிங்கமொரு மூன்றுக்
 கினிதாகு முருவுருசி நிறைவெனவிங் கிசையே.

பொருள்: இட்டலிங்கம் பிராணலிங்கம் பாவலிங்கம் எனத் திருவித லிங்கங்களாம். இஷ்டலிங்கத்தில் ஆசார லிங்கம் - குருலிங்கம் பொருந்தும்; பிராணலிங்கத்தில் சிவலிங்கம்- சங்கமலிங்கம் பொருந்தும்; பாவலிங்கத்தில் பிரசாதலிங்கம்-மகாலிங்கம் பொருந்தும்; இப்படி ஒன்பது இலிங்கமாகும். இவற்றுள், இஷ்ட-பிராண-பாவமாகிய மூன்று லிங்கங்களுக்கும் இனிதாக உருவம்-உருசி-திருப்தி யென்னும் மூன்று விதமும் அர்ப்பிதமா யிசையும்,

இத்திருவிருத்தம் நவலிங்க விதியுணர்த்தியது.

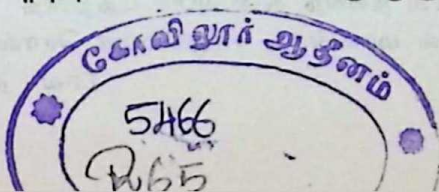
அல்லமாப்பிரபுதேவர் சடுத்தலம் 4, 5-ஆம் செய்யுள்களும், மிசிர சடுத்தலம் 37, 38-ஆம் செய்யுள்களும் ஈண்டு ஒத்த கருத்துடையன வாத லறிக.

“நண்பாகு மிட்டலிங்க” நன்றாம் பிராணலிங்க
 மொண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானோ.
 ஆசார லிங்கமுட னாருங் குருலிங்கந்
 தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேர்ந்தாகு மென்றானோ
 அந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்க
 மிந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ
 பாவலிங்கந் தன்னிற் பரமப் பிரசாதந்
 தாவகன்ற மாலிங்கஞ் சாரிந்துவம் மென்றானோ”
 (சிவ-தாலாட்டு)

இஷ்டலிங்கம் தோன்றுமுருவாய் அநிட்டமாகிய
 மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கி இஷ்டமாகிய
 சிவாநந்தாநுபூதியைக் கொடுத்துக் கண்ணுக்குத் தோன்றிக்
 கொண்டிருக்கும். இவ்விலிங்கத்தை ஆசாரியன் சீடனது
 பருவுடலில் கிரியாதீசை புரிந்து தரிப்பன். பிராணலிங்கம்
 தோன்றித் தோன்றாவுருவாய் அறிவென்னும் பொருளுக்குத்
 தோன்றிக் கொண்டிருக்கும். இவ்விலிங்கத்தை ஆசாரியன்
 சீடனது நுண்ணுடலில் மந்திர தீசை புரிந்து
 தரிப்பன். பாவலிங்கம் தோன்றாவுருவாய் அறிவென்னும்
 பொருளுக்குத் தோற்றிக் கொண்டிருக்கும். இவ்
 விலிங்கத்தை ஆசாரியன் சீடனது அருவுடலில் வேதாதீசை
 யால் தரிப்பன். இதன்விரிவை அத்துவிதவெண்பர்,
 சித்தாந்த சிகாமணி முதலிய நூல்களிற் காண்க.

அங்கமிச்சிரவம்

- 12 நித்தியமாம் பாவலிங்கத் துதிக்கு ஞான
 நின்மலஞா னத்துமன மனத்தாங் காரம்
 புத்திவரு மாங்காரத் துதிக்குஞ் சித்தம்
 புத்திதனி லாசாரம் பொருந்துஞ் சித்தம்

புத்திசூரு சிவலிங்க மாங்கா ரத்திற்
 புரியுமனஞ் சரலிங்க ஞான மேந்தும்
 வைத்தபிர சாதமரும் பாவ லிங்க
 மகாலிங்கந் தரிக்குமென மதிக்கு நூலே.

பொருள்: நித்தியமாயுள்ள பாவலிங்கத்தில் நின்
 மலமான ஞானமுதிக்கும்; நின்மல ஞானத்தில் சுமன
 முதிக்கும்; சுமனத்தில் நிராங்கார முதிக்கும்; நிராங்காரத்தில்
 சுபுத்தியுதிக்கும்; சுபுத்தியிற் சுசித்தமுதிக்கும்; இவ்வடைவே
 அந்தக் கரணங்களுதயமாய், சுசித்தம் ஆசாரலிங்கத்தைப்
 பொருந்தும்; சுபுத்தி குருவிங்கத்தைப் பொருந்தும்;
 நிராங்காரம் சிவலிங்கத்தைப் பொருந்தும்; சுமனம் சங்கம
 லிங்கத்தைப் பொருந்தும்; ஞானம் பிரசாதலிங்கத்தைப்
 பொருந்தும்; மகாலிங்கம் பாவலிங்கத்தைப் பொருந்துமென
 ஆகமங்களாலே அளவிட்டுச் சொல்லப்பட்டன.

இத்திருவிருந்தம் அங்கமிசிர முணர்த்தியது.

மிசிர சடுத்தலம் 15, 16, 17-ஆம் செய்யுள்களை
 நோக்குக.

“சுசித்த மழித்துக் குடும்ப நோய் மாற்றுஞ்
 சுசித்தமதி லாசாரந் தோன்றுமெனச் சொன்னானோ.

குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ்

சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருவிங் கென்றானோ.

ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதி

னீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றானோ.

கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ்

சுமனமதி வின்றிலகுந் தூயசர மென்றானோ.

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ்

சுஞ்ஞான வத்தமதிற் றோன்றுமெனச் சொன்னானோ,

துற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித

சற்பாவ மாலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானோ.

(சிவ- தாலாட்டு)

“எல்லா வேதாகமங்களும் கொண்டாடத்தக்க தத்துவம் யாதோ அது வஸ்த்து என்று கூறப்படும், அந்த வஸ்த்துவினாலே பாவகம் பிறந்தது. பாவகத்தினாலே ஞானம் பிறந்தது. ஞானத்தினாலே மனம் பிறந்தது. மனத்தினாலே அகங்காரம் பிறந்தது. அகங்காரத்தினாலே புத்தி பிறந்தது. புத்தியினாலே சித்தம் பிறந்தது. அஃதெவ்விதமெனின், வேதாகமம் உண்டென்கிறதே வஸ்த்து பாவம்; வஸ்த்துவைத் தேர்ந்தறிகின்றதே ஞானம்; வஸ்த்துவை நினைக்கிறதே மனம்; வஸ்த்துவை உண்டென்கிறதே அகங்காரம்; வஸ்த்துவை நிச்சயிக்கிறதே புத்தி; வஸ்த்துவை நிறுத்திக் கொள்கிறதே சித்தம்; இப்படி அந்தக் கரணங்கள் வஸ்த்துவினாலே பிறந்தன” என்பது வீரசைவப்பிரமாணம்.

பிரபஞ்சமாகிய மாயா பதார்த்தங்களைச் சிந்தியாமல் சிவனையே சிந்திக்கையால் சுசித்தம்; மாயா பதார்த்தங்களை நிச்சயம் பண்ணாது சிவனையே நிச்சயம் பண்ணுகையால் சுபுத்தி; பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களை அபிமாவியாமல் சிவஸிடத்தபிமானம் பண்ணுகையால் நிரகங்காரம்; கண்ட வற்றைப் பற்றாமல் சிவனையே பற்றுகையால் சுமனம்; சிவனே உண்மைப் பொருளெனத் தேர்ந்தறிவதால் ஞானம்; உள்ளமையாதலாற் பாவம் என அத்தங்கள் பெயர் பெறுவ வாயின.

ஆறு லிங்கம்

- 13 கூறுமிரு மூவகையா மிலிங்கந் தாமே
 குருலிங்க சங்கமத்தி னுருவ மாகும்
 வீறுபிர சாதமருஞ் செவிய தாகும்
 மிக்கசர லிங்கமிகுஞ் துவக்க தாகும்

பேறுதவுஞ் சிவலிங்க நயன மாகும்
 பேசரிய குருலிங்கந் தாலு வாசு
 மீறிலரு ளாசாரங் கிராண மாகு
 மிலங்குமகா லிங்கமிரு தயம தாமே

பொருள்: சொல்லுமிடத்து ஆறுவிதமாகிய இலிங்கங்களே குருலிங்க - சங்கமத்தின் வடிவமாகும்; அஃதெப்படியென்னில், பிரசாதலிங்கம் செவியில், சங்கமலிங்கம் துவக்கில், சிவலிங்கம் நயனத்தில், குருலிங்கம் நாவில், ஆசாரலிங்கம் மூக்கில், மகாலிங்கம் இருதயத்தில் இப்படி அமைந்திருப்பன.

இத்திருவிருத்தம் சடுத்தலலிங்கமே குருலிங்க சங்கமத்துக்கு வடிவாயின வாறுணர்த்தியது.

இச்செய்யுள் உரையில் “அஃதெப்படியென்னில், ஆசாரலிங்கம் - குருலிங்கம் ஆகிய இவ்விரண்டும் குருவாம்; சிவலிங்கம் - சரலிங்கமாகிய இவ்விரண்டும் இலிங்கமாம்; பிரசாதலிங்கம் - மகாலிங்கமாகிய இவ்விரண்டும் சங்கமமாம்” என்றும், கீழுள்ள அவதாரிகையில், “இத்திருவிருத்தம் சடுத்தல லிங்கமே குருலிங்க சங்கமமாயினவாறும், சர்வாங்கத்திலும் சடுத்தலலிங்கம் விளங்கி நின்றலும் கூணர்த்தியது.” என்றுமிருப்பின் பொருட் பொருத்தமுடைத்தாம்.

மகிர சடுத்தலம் 5, 48-ஆம் செய்யுள்கள் இச்செய்யுளின் கருத்துடைய வாத லறிக.

“இலிங்கம் அங்கத்திலே சுப்பிரதிட்டிதமாய் குரு அனுமதியினாலே பிரசன்னமாயிருக்கும், அங்கத்திலே பிரதிட்டை செய்த இலிங்கம் சர்வாங்கத்திலேயும் படிக்கக் கடத்துள்ளே விளக்குப்போல அகமும் புறமும் விளங்கியிருக்கும். அஃதெப்படியென்னின், நெஞ்சிலே மகாலிங்கமும் நாசியிலே ஆசாரலிங்கமும், நாவிலே குருலிங்கமும்,

கண்ணிலே சிவலிங்கமும், உடம்பிலே சங்கமலிங்கமும்,
செவியிலே பிரசாதலிங்கமுமாய் விளங்கியிருக்கும்" என்பது
வீரசைவப்பிரமாணம்.

அருணிலை நின்றுயி ரளிக்கு மீசனா
மொருவனே போகமும் வீடு மொன்றுறத்
தருவது செயக்குரு லிங்க சங்கம
வுருவுகொண் டுலகினி லுலவு யென்பவே

(சி. சிகாமணி)

பத்தனொடு மாயேசன் பார்ப்பியே வாசாரா
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குருரு வென்றானே
பிரசாதியு மப்பி ராணலிங்கி தானு
முரைசால் சிவசரமு மோங்கிலிங்க மென்றானோ
ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பா
லெழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் றின்பந் தருவானோ.
(சிவ - தாலாட்டு)

சமரசம் பதிந்தகாலைத் தலமயிக் கியத்தடைந்திங்
கமரங்க மானவான்மா வந்தச்சிற் சத்தியாகி
விமலமா லிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ் சினிற்றரித்து
நிமலமாம் பரமாநந்த நிஜதிருத் தியிற்களிக்கும்.

ஆனந்தம் பதிந்தகாலே யச்சர ணத்தடைந்து
வானந்தத் தங்கமாகு மகாபரா சத்தியாகித்
தானந்தப் பிரசாதத்தைத் தரித்துத்தோத்

திரத்திலென்றும்

ஊனந்த மில்லாவின்ப வோசையிற் களிக்குமென்றும்.

அனுபவம் பதிந்தகாலையடைந்துநற் பிராணலிங்கத்
தெனுமங்க வாயுநின்றங் கெழிலாதி சத்தியாகி
உனுஞ்சர லிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்

கினிற்றரித்துப்

பனுமந்தப் பரமாநந்த பரிசத்திற் களிக்குமென்றும்.

நயிட்டியம் பதிந்தகாலை நன்மயே சுரத்தடைந்து
சயித்திய சலமாமங்கந் தகுஞான சத்தியாகி
வியப்புறுங் குருலிங்கத்தை மேவுநா வினிற்றரித்திங்
குயப்பெறு பரமாநந்த வருசியிற் களிக்குமென்றும்.

சற்பத்தி பதிந்தகாலைத் தகும்பத்தத் தலமடைந்து
முற்பகர் தரையாமங்க மொய்யதாங் கிரியையாகித்
தற்பராசார லிங்கந்தரித்து நாசியினி லந்தச்
சிற்பராநந்த கந்தந் தேர்ந்ததிற் களிக்குமென்றும்.

(சகச நிட்டை)

எனவரும் செய்யுள்களும் ஈண்டறியத்தக்கன.

குரு லிங்க மெனப் பெயர் வந்த காரணம்

14 ஓதரிய குருலிங்க சங்க மத்தி

னுரைத்த பெய ரெழுத்தடைவே

யுணர்ந்துங்காலை

நீதிதருங் குருவெயனுமீ ரெழுத்து நேரே

நிறையிருளும் மஃதகற்று மொளியு மாகு

மேதமிலா விலிங்க வெழுத் திரண்டுங்கூறி

லிகாரமுல கொடுக்குத லுற்பவங் ககார

மாதலினாற் குருலிங்க மென்னு நாமம்

அறைதருவர் சங்கமத்தி னடைவு கேளே.

பொருள்: சொல்லவரிதாகி விளங்காநின்ற குரு-லிங்க-
சங்கம் மென்றுரைத்த பெயரின் எழுத்தின் உண்மையை
அடைவாக விளக்குமிடத்து குரு என்னும் எழுத்திரண்டும்
குகாரம் - இருள், ருகாரம் - அதை நீக்கும் ஒளி, ஆகையால்
குருவென்னுஞ்சத்தம் உயிர்களுக்கு இருளைப் போக்கி
ஞானப்பிரகாசத்தை விளக்குவதாம்; லிங்கமென்னும் எழுத்
திரண்டும் லிகாரம் - உலகை யொடுக்குதல், ககாரம்
உலகத்தையுண்டாக்குதல்; ஆகையால் லிங்கமென்னும்

சத்தம் தோற்றமொடுக்கத்துக்குக் காரணமாகும்: இப்படிக்கு
குரு விங்கத்தினுண்மை சொல்லப்பட்டது. சங்கமத்தின்
உண்மையை இனிமேற் சொல்வாம்.

வேதனாதி யராந் தேவர் வேதமா தியவா நூல்க
ளியாதினி றடங்கித் தோற்ற மெய்துறு மவ்வி விங்க
மோதரும் பிரம மேயா மூலகுதிக் குறுமி விங்கந்
தீதறு ஞானா னந்த சிவமேமற் றொழிந்த வல்ல.

உரைப்பதென் பலமாற்றங்க ளுலகுதிக்

தொடுங்கும் வண்ணந்

தரித்திடு மிடமதாகுஞ் சச்சிதா நந்தமேனிப்

பரப்பிர மந்தா னேகாண் பரசிவ னாமங் கொண்டே

தெரிப்பறு மிலிங்க மென்று செப்புறப் பட்ட தன்றே.

உலகெலாந் தோன்றி நின்றங் கொடுங்குதற்

கிடந்தா னாகி

யிலகுமா விலிங்கந் தன்னி னிலைபர மதனான் ஞான

நிலையில்வாழ் பிரம மேயந் நிசலிங்க மென்னு

கொள்ளிற்

றொலைவிலா விவிங்க வுண்மை தோன்றிடு

மைய மின்றி.

சரமுட னசரமென்னச் சாற்றிய வுலகு திக்குங்

கருமமோ டிலய மெய்துங் காரண மதனா லென்று

முரைமன மிறந்து ஞான வெளியுரு வாகி நின்ற

பிரமம் திலிங்க நாமம் பெறுமென விசைப்பர்

தக்கோர். (சி. சிகாமணி)

“அப்பரமான் மாவினடு வமர்ந்துநிற்கு மரியசிவ

விடைப்பரம வான்மாவாதி

செப்புறுதற் துவங்களெலா முதித்தொடுங்குஞ்

செய்கையினாற் பரசிவனே யிலிங்க மென்பர்.”

(வீரசைவ தத்துவப்பிரகாசம்)

சங்கமம் என்ற பெயர்க்காரணம்

15. சங்கமமென்றுரைத்தடைவே யெழுத்து மூன்றுந்
தகுசெனனங் கமனமழி விலாமை யாகு
மங்கமரு நாதவிந்து கலையு மாகு
மவ்வினுட னுவ்வுமிகு மவ்வு மாகும்
பொங்கயன்கார் வண்ணனிப பத்தோ னாகும்
பொருந்துமிடை பிங்கலைநற் சுழினை யாகுந்
தங்குமவ னவளதுவாய் மதியே பாணு
தழலவனாய் விரியுமெனச் சாற்றுநூலே.

பொருள்: சங்கமமென்றுரைத்த பெயரிலடைந்த
எழுத்து மூன்றும் சகாரம் - செனனமில்லாமை, ககாரம் -
கமனமில்லாமை, மகாரம் - அழிவில்லமையுமாம்; நாதம் -
விந்து - கலையுமாம்; அகார - உகார - மகாரமுமாம்;
பிரீம்மா - விஷ்ணு - உருந்திரனுமாம்; இடைகலை -
பிங்கலை - சுழு முனையுமாம்; அவன் - அவள் - அது
என்பனவுமாம்; சந்திரன் - சூரியன் - அக்கினியுமாம்;
இப்படி விரிவாய் விளங்குமென்று சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இவ்விரு திருவிருத்தங்களும் குருலிங்க சங்கமமென்ற
பெயர்க் காரண முணர்த்தின.

குருவும் இலிங்கமும் பொருந்திய வருவம் சங்கமம்

16. அருவமரு டருங்குருவா மருபா ருப
மழகமருஞ் சிவலிங்க மாகு மேனை
யுருவமருஞ் சங்கமமா மியங்கா நின்ற
வுயிரெவையுஞ் சங்கமமென்றுரைக்கு மென்னிற்
பரவுகுரு லிங்கசங் கமசம் பந்தம்
பரனுருவ மலமகற்றும் படிவ மாயை
விரவியபல் லுயிரிவரால் மலங்க ணீக்கு
வீடுபெறுஞ் சங்கமமென் றோது நூலே.

மூலமும் பழைய உரையும்

பொருள்: அருவமும் அருள்வடிவமானதும் குரு ரூபம்; அருபமும் ரூபமும் அழகும் பொருந்தியது இலிங்கரூபம்; இந்தக் குருரூபம், இலிங்க ரூபம், பொருந்திய உருவமானது சங்கமம்; இப்படி ஒன்பது பேதரூபங் கொண்டது குரு - லிங்க - சங்கமமென்று சொல்லுமிடத்து இயக்கம் பொருந்திய உயிர்களை யெல்லாம் சங்கமமென்று சொல்வானே எனில், பரமேஸ்வரன் வடிவு தானே ஆத்மாக்களுக்கு மும்மலங்களையும் நீக்கி மோக்ஷத்தைப் பெறும்படியினாலே வேடம் பொருந்திய உயிர்களுக்குஞ் சங்கமமென்னும் பெயராயினவென்று சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இத்திருவிருத்தம் நவபேதமும் குருலிங்க சங்கம மாமினவாறு முணர்த்தியது.

* உரு வெவையும் - (பி.ம்)

ஆறு மறிய வதுநிட் களமாதி
யோதியிட மூன்றாமுன் றும்முன்ன - நீதியினால்
ஒதுங் குருலிங்க சங்கமமே யென்றினிதா
யோதுஞ் சிவாகமங்க ளே. (அ-வெண்பா).

அறுவர் நியாய விபரம்

பத்தன்

17. பேசிலிரு மூவகையாம் பத்தன் மயேசுரனே
பிரசாதி பிராணலிங்கி சரணனயிக் கியனென்
நீசனருட் டிருவேடங் கண்டளவே தரியா
தெழுந்திறைஞ்சல் குருலிங்க சங்கமமொன்
றெனவே
தேசிகனா லறிந்துபொரு ளுடலுயிரு மவர்பார்
செலுத்திடுத லுறவுசிவ பத்தரென மருவிப்
பாசவுற வெனுமுலக விகாரமய லகற்றல்
பத்தனியல் பாகுமெனப் பகர்ந்திடுமா கமமே

பொருள்: சொல்லுமிடத்து அறுவகையாகிய பத்தன்-மகேசன் - பிரசாதி - பிராணலிங்கி - சரணன் - அயிக்கியன் இவர்களில் சிவவேடங் கண்டளவிலே சீக்கிரமாயெழுந்திருந்து வணங்குதல் செய்து குரு லிங்க சங்கம மூன்றும் ஒன்றென்று குருபோதனையினா லறிந்து பொருள் உடல் ஆவி மூன்றையும் அவரிடத்திற் செலுத்திச் சிவபத்தரே யுறவேன்று கருதி பாசவுறவாக்கிய லோகவிகார மயக்கங்களையும் நீங்கியிருப்பது பத்தனுக்கியல்பாகுமென்று ஆகமங்கள் சொல்லும்.

அல்லமாப் பிரபுதேவர் சடுத்தலம் 7, 12-ஆம் செய்யுள்களை நோக்குக.

பரமசிவ பத்தியுள னெவனவனே
 பத்தனெனப் படுவ னன்னோன்
 றருமமுரை செதிடுத றலமாகு
 மதன்றறத்த தலமு வைந்தாம்
 நிரையினைவ பிண்டமதன் ஞானமொடு
 சமுசார நீக்க மாசா
 னருளிலிங்க நீறுமணி முறைதரித்த
 லஞ்செழுத்து மறிந்து கூறல்,
 பத்திநெறி குருலிங்க வந்தனைசங்
 கம்பூசை பகர்ந்த வன்னோர்
 வைத்தபிர சாதவுண வவரிடத்திற்
 செயுந்தான வகையு பாதி
 மெய்த்தநிரு பாதியொடு சகசமென
 மூதறிஞர் விளம்பா நின்ற
 வித்தலத்தில் வருநெறிக ளனைத்துமியற்
 றுதல்பத்தர்க் கியல்புமாதோ

(சி-சிகாமணி)

இன்னும் இத்தலத்தின் விரிவை சித்தாந்தசிகாமணியிற் காண்க.

புண்ணிய முதிர்வினாற் பொருந்தி யங்கையிற்
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங் கத்தினை
யெண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பவே.

குருசிவ சரங்கொளக் கொடுத்த மெய்மனம்
பொருளிலை நமவெனப் புத்தி செய்துகொள்
ஒருவனில் வழிமறித் தொறுத்துக் கொள்வன
சரனனி நல்லன்மெய் தவறி லாமையால்.

(பிரபுலிங்கலீலை.)

குருவிற் குதவு முடல்சரத் திற்குக் கொடுத்தலுறு
திருவிற் றிகழு நினக்கே தருமனஞ் சேயரிக்கட்
பொருவிற் புருவ மடமாதர் தம்மிடைப் போக்குறு
மென்
கருவிற் கொழிவுள தோகர பீடத்தெங் கண்ணுதலே.

அழியும் பொருள்கொடுத் தேசங் கமத்திற் கழிவில்
பொருள்

பழியும் பவமு மிலாதெய்த லாயும் பயனிலவாய்க்
கழியும் படிநெடு நாணீத் தழுதங் கமருகுத்தேற்
கொழியும் பவமுள தோரக பீடத் துறைபவனே.

(நிரஞ்சனமாலை.)

குலகுண விசிட்ட ரேனுங் குணங்குல மில்லா ரேனுஞ்
சலமதி முடியார் வேடந் தரித்தவர் தமைக்
கண் டோர்க்
ணலமுட னெதிர்சென் றேத்தி யாசன நல்கா ராகில்
அலமுறு துயர நீங்கா ரவுரவ நரகில் வாழ்வார்.

(வீராகமம்)

சின்னாத சின்விந்து வாமனுவை மணியைத்

திகழ்நாவிற் கண்டத்திற் செறிவனவ னாறாய்
மன்னாநின் றுயர்தல வாசரணை முறை, வகுப்பா
மயலுலகா சாரத்தை யகன்றுசிவா சாரந்

துன்னாவூர் றிடுலிங்கஞ் சங்கமமொன் றென்னுந்
 துணிவுடனே முப்போதும் பொருண்முதன்
 மூன்றினையு
 மன்னோர்பால் வஞ்சனையொன் றின்றிமிகத்
 தொழுதே யளித்திடலே பத்தனுடைய
 யாசரணைக் கடனே.
 (வீரசைவ தத்துவப்பிரகாசம்)

மகேஸ்வரன் - பிரசாதி

18. பரநாரி பரதிரவி யத்தினுறுந் தொந்தப்
 பற்றாகு நவையகற்றிச் சித்தசுத்த னாதல்
 வரமாக லிங்கநிட்டை புரிதல்சிவ பத்தர்
 மருஷமிட மேவிரும்பல் மயேசுரனென் றோதுந்
 திரமாக லிங்கசமர்ப் பணைநுகரும் பயனைச்
 செய்ததனை யிலிங்கநினை வாலுகந்து
 செலுத்தல்
 விரவாக விலிங்க சமர்ப் பணையல்லா வெவையும்
 விட்டிடுதல் பிரசாதிக் குற்றநிலை யிதுவே.

பொருள்: பரநாரி பரதிர வியத்திற் பற்றுக்களாகிய குற்றங்களை விட்டு நீங்கிச் சித்தசுத்தனாகி எக்காலமும் இலிங்கநிஷ்டையுடையனாகிச் சிவபக்தரிடமே மருவி விரும்பியிருப்பது மகேஸ்வரக்கியல்பென்றும், அதில் மஹாலிங்கத்துக்குச் சமர்ப்பிதமான பயன்களை யர்ப்பிதம் பண்ணி யதனைத் தானும் இலிங்கநினைவினாலே யுகந்து செலுத்தி, இலிங்க சமர்ப்பணையில்லாத பயன்களை யெல்லாம் விரகினாலே விட்டிருப்பது பிரசாதிக் குறுதியான நிலைமை.

அல்லமாப்பிரபு தேவரீ சடுத்தலம் 13, 20-ஆம் செய்யுள் களை நோக்குக.

மகேசத்தலம்.

மாசறு சகசநற் றாநம் வல்லனாய்
வாசவ னாதியர் பதத்தின் மாற்றிய
நேசமோ டொருபெரு நேசத் துற்றவன்
ஈசனை யிணையின்மா கேசத் தன்மையான்.

பிரசாதித்தலம்

தனக்குறு மிலிங்கநிட் டாதி சார்பினால்
வினைப்பகை கடந்துள விறம்ம கேசனொண்
மனப்பிர சாதமே மருவு மாற்றினாற்
கனப்பிர சாதியா மென்பர் கற்றுளோர்.

(சி. சிகாமணி.)

அன்னியர்தம் பொருளாதி களில்விருப்பொன் றிலனா
யன்னியதெய் வம்பவியின் சங்கமில னாகித்
தன்னுடைய விலிங்கமலா தொள்ளையுளங் கொள்ளாத்
தனிநிலையே மகேச னாசரணைத் தருக்கே
துன்னுருவே முதன்முன்று முடன்முன்றின் முகமாஞ்
சுழுத்திமுதன் மூன்றினுண் முச்சீவர்களாய் புசியா
தன்னிலைமூப் பதியின்மூன் றாமிலிங்கத் தருத்தி
யார்ந்திடலே பிரசாதி யாசரணைத் திருவே.

(வீரசைவ தத்துவப்பிரகாசம்)

இவ்விருதலங்களின் விரிவை சிந்தாந்த சிகாமணியில்
மகேசத்தலம், பிரசாதித் தலங்களிற் காண்க.

பிராணலிங்கி - சரணன் - ஐக்கியன்

19 ஓதுமுயிர்ச் செயலினைவிட் டின்ப துன்ப

மொழித்து லிங்க நினைவினிற்சம் பந்தமாதல்
நீதிதரும் பிராணலிங்கிக் கியல்ப தாகு

நித்தியமாம் சரணனெறி நிகழ்த்துங் காலைத்

தீதுறுமைம் புலனகற்றிச் சதிதா னாகித்
 திகழ்பதியே லிங்கமெனச் செறிய லாகு
 மாதில மோரைந்து மிரிய நூறி
 யருள்விரவல் அயிக்கியனென் றறையு நூலே.

பொருள்: சொல்லப்பட்ட சீவச்செய லெல்லாம்
 விடுத்து இன்ப துன்பங்களும் ஒழித்து எக்காலமும் இலிங்க
 நினைவிற் சம்பந்தமாயிருப்பது நீதியாகிய பிராணலிங்கிக்கு
 இயல்பாகுமென்றும், நித்தியமாகிய சரணனெறியைக்
 கூறுமிடத்துக் குற்றம் பொருந்திய ஐம்புலன்களையும்
 கொடுத்துத்தான் சதியுமாய், தனக்கு இலிங்கமே பதியாய்ப்
 பொருந்தியிருப்பது சிறப்பாகுமென்றும், ஆதிமலமாகிய
 ஆணவ முதலைந்து மலங்களையும் பஸ்பமாக்கி
 யொழித்துத்தான் அருளே வடிவமாகி யிருப்பது அயிக்கி
 யனுக்குரிய இயல்பாகுமென்று ஆகமவாக்கியங்கள்
 சொல்லும்.

‘பேசிலிருமுவகை’ என்னும் பாட்டு முதல் மூன்று
 பாட்டானும் பத்தன் - மகேசன் - பிரசாதி - பிராணங்லிகி-
 சரணன்-அயிக்கியன் இவர்கள் நியாயம் உணர்த்தப்பட்டது.

அல்லமாய் பிரபுதேவர் சடுத்தலம் 21, 33-ஆம்
 செய்யுள்களை நோக்குக.

பிராணலிங்கித்தலம்

பேரறி வுருவாய் நின்ற பிரமமே யிலிங்க மாமல்
 வோருறு மிலிங்க சத்தி பிராணநல் லுருவாய் நிற்குந்
 தேருறு மினைய வாறாஞ் சிவலிங்கந் தனையு
 ணர்ந்தோ
 னேருறு பிராண லிங்கி யென்பவ னென்பர் மேலோர்.

பரிதியு ளடங்கு மெய்கூர் பனியென யாதன் கண்ணே
 திரிதரு பிராண னொன்றிச் செறிந்திடு மதுவே கூறி

னரிதெனும் பிராண லிங்க மென்பரங்குத நித்தோ
னுரைதரு பிராண லிங்க வுரையுடை யோனா

மன்றே.

புறப்பொரு ளிதன்கட் செல்லும்
புத்திவிட் டகத்தி லென்றுஞ்
சிறப்புறு மொளியாய்த் தோன்றுஞ்
சிந்மய லிங்கந் தன்னைக்
குறித்துணர் கருத்தின் றிட்பங்
கொண்டுற நின்று ளோனே
மறப்பறு பிராண லிங்கி
யென்குவர் மதியின் மிக்கோர்.

மாயையின் விகற்பந் தன்னால்
வந்துள சுகந்தோன் றாமற்
போயொழிந் திடுமா றென்றும்
பொருந்துபு சிந்தை செய்து
பாயொளி யறிவா நந்த
பராபர லிங்கந் தன்னிற்
றுயநெஞ் சடங்க வல்லோன்
றுகளறு பிராண லிங்கி.

சத்தையாஞ் சத்திதானே தக்கதோர்
பிராண னாகுஞ்
சத்ததாம் பிராண லிங்கந்
தற்சம ரசஞா னத்தால்
வைத்ததாம் பிராண லிங்கி
யெனும்பெய ரென வகுப்பர்
தத்துவா தீதமாய தனிநிலை
யுணர்ந்த நல்லோர்.

சரணத்தலம்.

அங்க லிங்கி யரிய சதியெனத்
துங்க லிங்கம் பதியெனச் சொல்வரிச்
சங்க மெய்துந் தனிச்சக மெய்தினோற்
கிங்கு வந்துறு மின்சர ணப்பெயர்.

காந்தனைக் கொள் கனங்குழை போலவே
சாந்த மெய்ச்சிவ னுக்கொரு சத்தியா
யாந்தனைக் கொண் டயன்முக நோக்குறா
னேய்ந்த நற்சர ணத்தல மெய்தினோன்.

அயிர்க்கியத்தலம்.

அழிதரு நிலைவிட யாநந்தத் துளி
விழைதலை விடுத்துள விமல நெஞ்சினோ
னெழுதரு சிவாநந்த மென்னும் வேலையுண்
முழுத லயிர்க்கிய மென் றுரைப்பர் முன்னையோர்.

தளைந்துள தளைவலி தணந்து மாசறத்
தெளிந்துள நெஞ்சினாற் சிவோகம் பாவனை
யுளங்கொளு நிலையுட யொருவனே கலை
யளந்தறி முனிவர வயிர்க்கிய னாகுவான்.

கடிதினொடு திரிவாயுப் பிராணியென லகன்று
கனலிங்கப் பிராணியெனுங் கட்சியடைந் தின்போ
டொடிவுறுதுன் பிலையிலிங்கத் தளித்திடுமிச் செயலே
யுயர்தருமொண் பிராணலிங்கி யாசரணை யிலிங்கம்
படியகலும் பதிகதியே தானா யிந்தியத்தின்
பயனாகுஞ் சுகமெவையும் பதியாய விலிங்கத்
திடையுதவி யானந்த முவந்துறும்ச் செயலே
யியம்பரிய சரணனுடைய யாசரணைத் திறனே.

நானீயென் றிடலின்றி யுடலின் றன்மை
 நனுகாமற் பின்னமுறுங் கிரியை நீங்கித்
 தானேதா னாயகண்ட சிவபா வத்திற்
 சசியினிடைச் சுடரொன்றுந் தன்மை போல
 வானாத வகண்டநிலைச் சோதி தானா
 யமர்ந்திருத்த லயிக்கியனா சரணை யாமா
 னானாடு சடுத்தல வாசரணை தானே
 நுவலங்க மாஞ்சாணன் றனக்கு மாதோ.
 (வீரசைவ தத்துவப் பிரகாசம்)

இம்மூன்று தலங்களின் விரிவை சித்தாந்த சிகாமணியிற்
 காண்க.

ஐந்துமலங்களாவன:- ஆணவம் - கன்மம் - மாயை -
 வைந்தவம் - திரோதாமி.

அறுவருக்கும் அங்கம் - ஐக - சாதாக்கியம் - சத்தி -
 கலை - இலிங்கம் - முகம் - அர்ப்பிதவிதி - பத்திபேதம்
 ஆகியவை.

பத்தன்

20 தரையங்கங் கரஞ்சித்த மதற்குக் கன்ம
 சாதாக்கியங் கிரியா சத்தியதற் கென்று
 1முரைசெயுமா சாரலிங்கங் கலைநிவர்த்தி யதனுக்
 குற்றமுகங் கிராணமிகும் பரிமளத்தை 4புலந்தே
 2வரையறுசற் பத்தியினா 3லுருவுருசி நிறைவின்
 வழக்கறிந்து சமர்ப்பிணையால் வருசுகந்த
 சேடம்
 புரைவறுமன் பினினுகர்வோன் பத்த னாகும்
 பொருவில்மயே சுரணிலைமை 5புகலக் கேளே.

(1) முரைதரு (பி.ம்) (2) வரைவறு. (பி.ம்) (3) ரூப
 ருசி (பி.ம்) (4) யுகந்தே. (பி.ம்) (5) புகலலுற்றாம் (பி.ம்)

பொருள்: பிருதுவியே - அங்கம், சித்தமே - கை, சாதாக்கியம் - கன்மசாதாக்கியம் சத்தி - கிரியாசத்தி, இலிங்கம் - ஆசாரலிங்கம், கலை - நிவர்த்திகலை, முகம் - ஆக்கிராணம், திரவியம் - பரிமளம், இதனை யுகந்த சற்பத்தியினாலே ரூபம் - ரூசி - திருப்தி என்னும் வழக்க மறிந்து இலிங்க சமர்ப்பணையினாலே வரப்பட்ட கெந்தப் பிரசாதத்தைக் குறைவற்ற அன்பினாலே நாசியினாற் புசிப்போன் புத்தானாகும்; மகேஸ்வரனிலைமை மேற் சொல்வாம்.

அங்கஞ் சிவபூமி யானசிவ பத்தனயன்
பொங்கிய கெந்தம் பொருளாகு - மிங்கா
முகஞ்சத்தி யோசாத மத்தஞ் சுசித்தந்
தகுஞ்சத்தி நற்கிரியை தான்.

ஆசார லிங்க மரும்பத்தி சற்பத்தி
பேசுகின்ற பீதங்கெந் தார்ப்பிதமாம் - பேசும்
பரமசிவ னென்று பகருமறை நாதன்
பரிவுடனே பற்றுதற்கா க.

(அ. வெண்பா. உண்மை. 174.175. செய்)

உருவஞ் சுவைநிறை வாகிய மூன்று முவந்து

கொண்டு

மருவங்க முள்ள முருவக லாதுள்ள வாறுநின்றா
யருவன் றுருவன் றருவுரு வன்றி யறிவுருவாய்க்
கருவன் றுலகம் படைத்தாடு மென்கைக் கறைக்
கண்டனே.

(நிரஞ்சனமாலை. செய். 29)

என்னும் செய்யுள்கள் ஈண்டொப்பிடத்தக்கன.

பொருளின் வடிவமே உருவம்; அஃதித்தன்மைய தென்றறிவதே ரூசி; அதனால் வருஞ் சுகத்தினை யனு பவிப்பரே திருத்தியாம். இங்ஙனமாகிய உருவம் - ரூசி - திருத்தியைச் சிவன் புசிக்கத் தான் சிவப்பிரசாதமாக

வருந்தி 'யான் உண்கிறேன்' என்னுந் தன்மை தோன்றா மலிருப்பதே சடுத்தல வர்ப்பிதமாம்.

மகேஸ்வரன்

21. சாற்றிடுநீ ரங்கமரும் புத்திகை கத்துருவாஞ்
சாதாக் கியஞான சத்திகுரு லிங்க
மேற்றகலை பிரதிட்டைமுகஞ் சிங்ஙவையா மிரத
மிசைந்ததிர வியமதனை யியல்புவழா வகையே
யாற்றலுறு முருபுருசி நிறைவதனை நயிட்டை
யாகியநற் பத்தியினா லர்ப்பிதஞ்செய் தருளால்
மாற்றருமன் பினிலிரதப் பிரசாத நுகர்வோன்
மகேசுரனாம் பிரசாதி வழக்கினிமே லுரைப்பாம்.

பொருள்: சொல்லுகின்ற அப்புவே அங்கம், புத்தியை
கை, சாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம், சத்தி ஞானசத்தி,
இலிங்கம் குருலிங்கம், கலை பிரதிட்டாகலை, முகம்
சிங்ஙவை, திரவியம் இரசம்; இதனை உருவம் - ருசி -
நிறைவுடனே நயிஷ்டிகா பத்தியினாலே இலிங்க வர்ப்பிதஞ்
செய்து அவனருளாலே அன்புடனே இராசப் பிரசாதத்தை
சிங்ஙவையினாலே புசிப்போன் மகேஸ்வரனாம்; பிரசாதியின்
வழக்கம் இனிமேலுரைப்பாம்.

அங்கம் புனல்பத்த னாமாற் பொருளிரத
மங்கு முகம்வாம தேவமா - மிங்குரைக்கு
மத்தஞ் சுபுத்தி யருஞ்சத்தி ஞானசத்தி
யொத்தலிங்க மோகுருலிங் கம்.

பத்தி நயிட்டை பகரின். ரசார்ப்பிதமா
மொத்த ரசார்ப்பிதமா யுற்றதனை - நித்தியமா
யுள்ளும் புறம்புமதா யுற்றபரி பூரணமாம்
வள்ள லருந்துதற்கா க.

(அ. வெண்பா - உண்மை - செய் - 176. 177)

பிரசாதி

22. சட்டகமா முதாசனன்கை நிராங்கார மூர்த்தி
 சாதாக்கிய மிச்சா சத்திசிவ லிங்க
 மொட்டமிகுங் கலைவித்தை நேத்திரமா னனமா
 மோங்கு சொரு பப்பயனை யுருபுருசி நிறைவின்
 திட்டமுட னவதான பத்தியினா லறிந்தே
 செய்துசமர்ப் பணைசொருபப் பிரசாத மதனை
 யிட்டமுட னுகருமவன் பிரசாதி யெனவே
 யியம்புவர்கள் பிராணலிங்கி யியற்கையினி
 யுரைப்பாம்.

பொருள்: அக்கினியே அங்கம், நிராங்காரமே கை, மூர்த்திசாதாக்கியமே சாதாக்கியம், சத்தி இச்சாசத்தி, இலிங்கம் சிவலிங்கம், கலை வித்தியாகலை, முகம் சட்சு, திரவியம் உருவம், இதனை ரூப - ருசி - நிறைவுடனே அவதான பத்தியினாலே யறிந்து சமர்ப்பணை செய்து ரூபப் பிரசாதத்தை இஷ்டமுடனே புசிப்பவன் பிரசாதியென்று சொல்வார்கள்; இனிப் பிராணலிங்கியின் இயற்கையை மேற்சொல்வாம்.

அங்கமது பத்த னுருத்திரனாம் ரூபமது
 பொங்கு திரவியமாம் போற்றுமுக - மங்கா
 மகோரநிர கங்கார மத்தமிச்சர் சத்தி
 பகர்சிவ லிங்கமிலிங் கம்.

அவதான பத்திமிக்க ரூபார்ப் பிதமா
 நவமான ரூபார்ப் பிதந்தா - னவமான
 சச்சிதா னந்த சயம்புவண்ண நின்மலமா
 யிச்சையுடன் வந்தியல்பா க.

(அ. வெண்பா - உண்மை - செய். 178, 179.)

பிராணலிங்கி

23. தாங்குலவை யங்கங்கை சுமனமா மமூர்த்தி
 சாதாக் கியமாதி சத்திசர லிங்க
 மோங்குகலை சாந்திமுகந் துவக்கதனுக் கினிதா
 யோதுபரி சப்பயனை யுருவுருசி நிறைவின்
 பாங்கதனை யனுபவ பத்தியினா லுணர்ந்தே
 பரிந்துசமர்ப் பணைபரிசப் பிரசாத நுகர்வோ
 னீங்கரிய பிராணலிங்கி யெனவுரைப்ப ருணாந்தோர்
 நிலவுவளந் திகழ்சரண னியாயநிகழ்த் திடுவாம்.

பொருள்: வாயுவே அங்கம், சுமனமே கை, சாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம், சத்தி ஆதிசத்தி, இலிங்கம் சங்கமலிங்கம், கலை சாந்தி கலை, முகம் துவக்கு, திரவியம் பரிசம், இதனை ருபு ருசி-நிறைவென்னும் பாங்கினை அனுபவபத்தியினாலறிந்து பரிவுடனே சமர்ப்பணை செய்து பரிசப்பிரசாதத்தைப் புசிப்போன் நீங்கரிய பிராணலிங்கி யென்று செல்வார்கள் பெரியோர்கள்; இனி வளமை பொருந்திய சரணன் நியாயத்தை மேற் கூறுவாம்.

வாயுவங்க மாயேசன் பத்தன் பரிசமது
 வாயபொரு டற்புருட மங்குமுகந்-தூய
 சுமனமத்த மாதிசத்தி சொல்லிடினல் லிங்கங்
 கமையுடைய சங்கமலிங் கம்.

அரிய வனுபவமென் பத்தியது தானாம்
 பிரிவில் பரிசார்ப் பிதந்தா-னூரியதனைத்
 தேடற்கரிய சிவனுக் கமல மதாய்
 நாடிவந்து நிற்க நயந்து.

(அ. வெண்பா - உண்மை - செய் - 180, 181)

சரணன்

24. ஆசினியே யங்கங்கை விஞ்ஞான மதனுக்
காஞ்சிவசா தாக்கியநற் சத்திபரை யகலாத்
தேசியல்பு மருவுபிர சாதலிங்கங் கலைதான்
றிகழ்சாந்தி யாதீதந் திருந்திய வானனமா
மோசைதருஞ் சோத்திரநற் சத்தமுறும் பயனை
யுருபுருசி நிறைவினுட னுகர்ந்துசமர்ப் பணையா
நேசமிகு மானந்த பத்தியினா லருந்து
நிலைமையனே சரணனயிக் கியனெறியை
யுரைப்பாம்.

பொருள்: ஆகாயமே அங்கம், விஞ்ஞானமே கை,
சாதாக்கியம் - சிவசாதாக்கியம், சத்தி - பராசத்தி,
இலிங்கம் - பிரசாதலிங்கம், கலை - சாந்தியாதீத கலை,
முகம் - சுரோத்திரம், திரவியம் - சத்தம், சத்தத்தின்
பயனை ரூபு - ருசி - நிறைவுடனே யுகந்து ஆனந்த
பத்தியினாலே சமர்ப்பித்துச் சத்தப் பிரசாதம் புசிப்போன்
சரணன்; அயிக்கியன் மார்க்கத்தை மேற்கூறுவாம்.

வானமங்கம் பத்தன் சதாசிவனா மாம்பொருடா
னானசத்த மீசான மன்னுமுக - ஞானமது
வத்தமிக்க சத்தி பராசத்தி லிங்கமது
வைத்தபிர சாதலிங்க மாம்.

ஆனந்த பத்திமிக்க சத்தாரப் பிதமாகுந்
தானினிய சத்தார்ப் பிதமதுதா - னானதனை
யுள்ளரிய தான வுயரிய பரந்பிரம
மன்ன வமலமதா க.

(அ. வெண்பா - உண்மை - செய் - 182, 183)

அயிர்க்கியன்

25. மன்னுமுயி நுருவஞ்சற் பாவமிருங் கரமா
 மகவேசா தாக்கியஞ்சிற் சத்திமகா லிங்க
 மின்னியல்சேர் கலைசாந்தி யாதீதோத் தரையா
 மிதற்குமுக மிருதயநற் பரிணாமத் தியல்பை
 யுன்னரிய வருவுருசி நிறைவதனை யுணர்ந்தே
 யோதுசம ரசபத்தி யுற்றதனா லெவையு
 மந்நிலையே யர்ப்பிதஞ்செய் தருந்துமவ னருள்சே
 ரயிக்கியனென் றுகந்திறைநா லுரைக்குக்
 காணே.

பொருள்: உயிரே அங்கம், சற்பாவமே கை, சாதாக்கியம்-மஹாசாதாக்கியம், சத்தி-சிற்சத்தி, இலிங்கம்-மஹாலிங்கம், கலை - சாந்தியாதீதோத்தரைகலை, முகம்-இருதயம், திரவியம் - பரிணாமம், பரிணாமத்தின் பயனை ரூபு-ருசி-நிறைவென்பதனை யறிந்து சமரச பத்தியினாலே எல்லாவற்றையும் சமர்ப்பிதஞ் செய்து பரிணாமப் பிரசாதத்தைப் புசிப்பவன் அருளைப் பொருந்திய அயிர்க்கியனென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும்.

‘தரையங்கம்’ என்னும் பாட்டுமுதல் இவ்வாறு பாட்டாலும் பத்தன் முதல் அயிர்க்கியன் ஈறாயினோர் அங்கமும்-கையும்-சாதாக்கியமும்-சத்தியும் - கலையும் - இலிங்கமும் - முகமும்-அர்ப்பித விதியும் - பத்திபேதமும் ஆகிய இவ்வொன்பது வகையும் இன்னவென்றுணர்த்தப்பட்டன.

வந்தவைந்து வர்ப்பிதத்தை மன்னியவான் மாவங்கந் தந்த வுமாபதி தான்பத்தன்—சந்த விதயமுகம் பாவவத்த மேற்றசிற் சத்தி மதியிலிங்க மோமகாலிங் கம்.

சமரச பத்தியைந்துந் தானர்ப் பிதமா
மமலப் பிரசாத மாக—வமலனே
தான்மூன் றுடலிலிங்கந் தான்மூன்றா யுற்றருந்து
மான்மூன் றுருவாதி யை.

(அ வெண்பா-உண்மை-செய்-184, 185)

குறிபல பலமுறை கொண்டு பல்வகைப்
பொறிதொறு மருவி யொண்புல னுகர்ந்துமாய்ந்
தறுவரு நிலைய வாதார மேவியு
நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே.

அடைந்துள வருச்சுவை யமைதி யென்பன
வுடம்பொரு மூன்றினு முற்றடைந் திடுந்
தொடர்ந்துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனு
மிடும்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே.

குடிப்பன விழுங்குவ கூரெயிற் றினாற்
கடிப்பன நக்குவ வனைத்துங் கைம்மல
ரடுத்துள சிவன்றனக் கர்ப்பித் துண்பவன்
விடுத்தவன் மேல்வரும் வினைகள் யாவுமே.

(பிரபுலிங்கலீலை)

இங்குக் கூறியுள்ள இலிங்கார்ப்பித முறையை
சிவசடுத்தலசாரம் முதலிய நூல்களிற் கூறியிருத்தலு மறிக.

பரமான்மாத் தனதறிவு ரூபமான

பரசிவனுந் தானுந்தண் ணீருநீரும்

வரமான சுவைப்பாலும் பாலுநெய்யு

மன்னுறுநே யமுநெருப்பு நெருப்பும் போலத்
திரமாயொன் றெனவறியுஞ் சமரசந்தான்

செறிஞானஞ் சமரசநற் பத்தியாமே

யுரனாரப் பத்தியினா னந்தந்தானே

யோதுறினா னந்தபத்தி யாகுமோரே.

அதனுடைய வனுபவமே யனுபவப்பே ரானபத்தி
 யாகுமதி வைதா னந்தான்
 றுதினொளவ தானபத்தி யதன்னிண்டை
 சொல்லுறிவிட் டாபத்தி யதன் சிரத்தை
 சிதைவகலுஞ் சற்பத்தி யெனவேசொல்வர்
 செப்பியவிச் சற்பத்தி நிட்டையாதி
 சதிரூடைய வகைப்பத்தி தமையுட்கொண்டு
 தக்கசிவாத் துவிதமதாய்ச் சாரும்ன்றே.
 (வீரசைவதத்துவப் பிரகாசம்)

இச்செய்யுள்களில் ஆறுவித பத்தியினியல்பு கூறியிருத்
 தலையறிக.

தாவர சங்கமத்தி னியல்பு

26. பெற்றிமிகும் பத்தனா சார லிங்கம்
 பேணுகுரு லிங்கமகே சுரனென் பாருங்
 கொற்றமுறும் பிரசாதி சிவமிவ் வாறுங்
 கூறுவர்தா வரமெனவே குறைவி லாத
 நற்றவமாஞ் சரலிங்கம் பிராண லிங்கி
 நண்ணரிய பிரசாதஞ் சரணன் ஞான
 முற்றமகா லிங்கமயிக் கியனில் வாறு
 மோங்கியசங் கமமெனநூ லுணர்ந்து னோரே.

பொருள்: பெற்றிமையுடைய பத்தன் - ஆசாரலிங்கம்,
 மகேசன் - குருலிங்கம், பிரசாதி - சிவலிங்கம்; இவ்வாறும்
 தாவரமென்றும், குறைவில்லாத மேலான தவத்தைப்
 பொருந்திய பிராணலிங்கி-சங்கமலிங்கம், சரணன்-பிரசாத
 லிங்கம், ஞானத்தையுடைய அயிக்கியன் - மகாலிங்கம்
 இவ்வாறும் உயர்ந்த சங்கமமென்றுஞ் சொல்வார்கள்
 சாத்திரங்களை யுணர்ந்தவர்கள்.

இத்திருவிருத்தம் தாரவ சங்கமத்தி னிலைமை
யுணர்த்தியது.

அண்டபிண்ட மென்ன வறியுந் தலமிரண்டி
லண்டர்தொழு தேத்து மரியலிங்க—முண்டாகத்
தாபித்துப் பேருஞ் சராசரம தாகுமெனத்
தாபிக்கு மாகமங்க டாம்.

(அ-வெண்பா)

சுத்தபூமியில் அமைத்த ஆலயத்துள் ஓர் சிவலிங்கத்தை
யாகம விதிப்படி தாபித்தால் அவ்விலிங்கம் தாவரலிங்கம்
எனப்பெயர் பெறும்; அவ்வாறே அங்கத்தில் தாபிக்கப்
பெறும் சிவலிங்கம் சங்கமலிங்கம் எனப்பெயர் பெறும்
என்று கூறுமியல்பே நூல்களில் பெருவழக்கமாய்க் காணப்
படுகிறது. இச்செய்யுளில் கூறியுள்ள பிரிவு இக்கருத்திற்கு
வேறுபாடுடையதாயிருப்பதால் இஃது ஆராய்ச்சிக்குரியது.

இலிங்கந் தரிக்குந் தானம்

27 பத்தனம் ரேசன்மகே சுரனால் வேதன்
பகர் திருமால் பிரசாதி பிராண லிங்கி
யத்தனுருத் திரன்சரண னாகு மீச
னயிக்கியனாஞ் சதாசிவனிவ் வாறு பேர்க்கு
ரித்தியமாஞ் சிவலிங்கந் தரிக்குந் தான
நிரைநிரையே முந்நூல்மார் பகங்கை கண்ட
முத்தமமாஞ் சிரம்புருவ மத்தி யத்தி
னுள்ளெனவே தெள்ளியநூ லுரைக்குங் கானே.

பொருள்: பத்தன் தேவேந்திரன், மகேசன் பிரம்மா,
பிரசாதி விஷ்ணு, பிராணலிங்கி உருத்திரன், சரணன்
மகேஸ்வரன், அயிக்கியன் சதாசிவன், இவ்வாறு பேர்க்கும்
ரித்திய வஸ்துவாகிய சிவலிங்கந் தரிக்குந் தானம்
தேவேந்திரனுக்கு முந்நூல், பிரம்மாவுக்கு மார்பில்,

விஷ்ணுவுக்குக் கைலில், உருத்திரனுக்குக் கண்டத்தில், மகேஸ்வரனுக்குச் சிரசில், சதாசிவனுக்குப் புருவ மத்தியில் என்று தெள்ளிய ஆகமங்கள் சொல்லும்.

“இது பத்தன் தேவேந்திர னென்றும், மயேசுரன் பிரீம்மா வென்றும், பிரசாதி விஷ்ணு வென்றும், பிராணலிங்கி உருத்திரனென்றும், சரணன் மயேசுர னென்றும், அயிக்கியன் சதாசிவ னென்றும், இந்நிரை நிரையே அவர்களுக்கு இலிங்கந்தரிக்குந் தானமு முணர்த்தியது.” என்ற குறிப்புரை மூலமட்டுமுள்ள பிரதியிற் காணப்பட்டது.

இலிங்கத்தைப் புறத்தும் அகத்தும் தரித்தலால் இலிங்கதாரணம் இருவகைப்படும். புறத்தில் தரிப்பதினும் அகத்தே தரித்தல் சிறந்ததென்று நூல்கள் நுவலும்.

அத்தனை யகந்த ரிக்க வசத்தனா யினும் தாஅன்று சத்தனே யெனினு ஞான தற்பர லிங்க மேயென் புத்தியின் றிட்ப மெய்திப் புறத்தி லிங்கந் தரிக்க வித்தக னெறியு ணர்ந்த வீரசை வர்கடா மன்றே.

சிரமொடு களநன் மார்பு சிவந்துள யுதரங் கக்கங் கரமெனு மிவற்றி லொன்றின் கட்சிவ லிங்கந் தாங்கல் வரமிழி நாபியின்கீழ் வார்சடை நுதியிற் பின்பாற் புரைதரு மிடத்தி லென்றும் பொருந்துறத் தரிக்கொ ணாதால்.

(சி-சிகாமணி)

என்னும் செய்யுள்கள் புறத்தே இலிங்கதாரணஞ் செய்தற்குரிய காரணமும், யாவர்க்கும் பொதுவாகப் புறத்தே தரிக்குமிடமுங் கூறுதலையறிக.

மருவுமா தாரத் தேனு மிதயநன் மலரி னேனும் புருவா நடுவி லேனும் பொருந்திய வொன்றி லென்றும், விரவுமா சோதி லிங்கம் விடாதநு சந்தா னந்தா னிரவிலாந் தரவி லிங்க தாரண மென்பர் மேலோர்,

ஆடக வருவ மாக வணிகொள் மூலாதா ரத்திற்
பாடல வெள்ளி யிமைக்கும் பவளம்போ லிதயந் தன்னி
னீடொளி யுபலம் போல நிகழ்தரு புருவ நாப்பண்
நாடரு முணர்வி லிங்க ஞான யோகிகள் சிந்திப்பார்.

சி-சிகாமணி

என்னும் செய்யுள்கள் யாவரிக்கும் பொதுவாக அகத்தே
இலிங்கந் தரிக்கு மிடங்களை யுணர்த்துதலறிக.

விஞ்ஞான கலர்-பிரளயாகலர்-சகலகலர்

28 பத்தனுடன் மயேசன்மும் மலவ ரேத்தும்
பகருமிரு மலவர்வழி படுவ தாகும்
வித்தகமாம் பிரசாதி பிராண லிங்கி
விஞ்ஞான கலரினிதாய் விரும்பி யேத்து
நித்தியமாஞ் சரணனயிக் கியன்றன் பாத
நின்மலனே மும்மலங்க ணீக்கி யின்ப
முத்திதருங் கருணையினா லிருமூன் றாகு
முாத்திகுரு லிங்கசங் கமமா மன்றே.

பொருள்: பத்தனையும் மகேசனையும் மும்மலவராகிய
சகலகலர் வழிபடுவதாகும்; பிரசாதியையும் பிராண
லிங்கியையும் இரண்டு மலவராகிய பிரளயாகலர் வழிபடு
வதாகும்; சரணனையும் அயிச்சியனையும் ஒரு மலவராகிய
விஞ்ஞானகலர் வழிபடுவதாகும். ஆகையால், சிவன்றானே
கிருபையாய் மூவித ஆத்மாக்களுக்கும் மும்மலங்களையும்
நீக்கி முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கும் பொருட்டாகும்.
ஆறுமூர்த்திகளும் குரு-லிங்க-சங்கமமாம்.

இத்திருவிருத்தம் விஞ்ஞானகலர்-பிரளயாகலர் சகலகலர்
என்னும் மூவகை ஆத்மாக்களையும் ரக்ஷிப்பான் பொருட்டு
நின்மலன் ஆறு பேதமாய் நின்ற முறைமையுணர்த்தியது.

சாற்றுமுயிரி விஞ்ஞான கலர்பிரள
 யாகலர் சகல ரென்றா
 பாற்றலரு மலகரும் மாயைகளின்
 புணர்ப்பினாற் பதியே போலப்
 போற்றலுறு மூவகைத்தா மம்முவ
 ரியல்புதனைப் புகன்று ரைப்பி
 லாற்றலுறு மொன்றிரண்டு முன்றுதனை
 முறையுடை யரவர்தா மன்றே.

(சிவப்பிரகாச விகாசம்-பசுமரபு-செய்.1.)

குறிதரு விங்கநீடு சங்கமங்
 குருவென் றேகன்
 பிறிவதே னென்னின் மும்மைப்
 பெருகிருண் மலமுங் கன்மத்
 துறுவினை யிரண்டு மாயை
 யுருவமு மகற்றித் தானாய்
 அறிவுறா வுயிர்கட் கின்ப
 மளித்திடு நிலைமை யாமே.

(வீராகமம்)

என்பனவும் யறிக.

மஹாலிங்கம் ஐந்துபேதமாய் நின்று புசித்தல்

29. மதிப்பரிய மகாலிங்க மதுதா னைந்து

வகையாகு மாசார லிங்க மாத்

விதிப்படியே பிரசாத மீற தாக

விளங்கியிடு மிவை யடைவே விரவுங் கந்தந்

துதிப்பரிய சுவையுருவம் பரிசு மோசை

சொல்லியவைம் பய னெவையுந் துளக்கி லாமற்

பொதுப்படின் றிருதயமாங் கிடம தாகப்

புசிக்குமென வுரைக்குமருட் புனித னூலே.

பொருள்: மதித்தற்கரிய மகாலிங்கமானது ஐந்து வகையாகிய ஆசாரலிங்கமாதியாய்ப் பிரசாதலிங்க மீறாய் விளங்கிடும். இவைகள் அடைவே கந்தம் - சுவை - உருவம் - பரிசம் - ஓசை என்னும் ஐவகைப் பயன்களையும் வழுவாத படி பொதுப்படத்தான் இருதய மிடமாய் நின்று புசித்துத் திருப்தியடையுமென்று விளக்கமுடைய அருணால் சொல்லும்.

இத்திருவிருத்தம் கந்த முதலாய் பயன் ஐந்தையும் மஹாவிக்ந்தானே ஐந்து பேதமாய் நின்று புசிக்கு முறைமையை யுணர்த்தியது.

மிசிர சடுத்தலம் 6-ஆம் செய்யுளை நோக்குக
நாற்றஞ் சுவையுருவ நல்லா றொலிநிறைவு
சாற்றுஞ் சடுலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே.

(சிவ - தாலாட்டு)

சத்தபேதம் - பரிசுபேதம்

30. ஓசைபரி சஞ்சொருப மிரதங் கந்த
மொன்றினிலை யைந்தா யுரைக்கு மோசை
பேசிடிலா சாரமுத லைந்துங் கஞ்சம்
பிறங்கொலியாழ் நரம்பொலிதோற் கருவி
யோசை
தேசமருந் துளைக்கருவி பாட லோசைச்
செறிந்திடுநற் கடினமுட னெகிழ்ச்சி வெம்மை
ஆசில்சயித் தியந்தினவின் பரிசு மைந்து
மாசார முதலடைவே யடையுங் காணே.

பொருள்: ஓசை - பரிசம் - உருவம் - இரசம் - கந்தம் இவ்வைந்தினும் ஒவ்வொன்றில் ஐந்தாய் இருபத்தைந்து வகையாகித் தோன்றும். அது சொல்லுமிடத்துச் சத்தத்தில் கஞ்சக்கருவியோசை, நரம்புக் கருவி யோசை, தோற்கருவி

யோசை, துளைக் கருவியோசை, மிடற்றுக்கருவி யோசை ஆகிய இவை ஐந்தும் தோன்றும். பரிசுத்தில் கடினம் - நெகிழ்ச்சி - வெம்மை - சயித்தியும் - தினவு இவை ஐந்துத் தோன்றும்.

இதற் கத்தபேதமடைவது: ஆசாரலிங்கத்தில் கஞ்ச வொலி, குருலிங்கத்தில் யாழ்நரம்பொலி, சிவலிங்கத்தில் தோற்கருவியொலி, சங்கமலிங்கத்தில் துளைக்கருவியொலி, பிரசாதலிங்கத்தில் மிடற்றுக் கருவி யொலியுமடையும்.

இனிப் பரிசு பேதமடைவது: ஆசாரலிங்கத்தில் கடினம், குருலிங்கத்தில் நெகிழ்ச்சி, சிவலிங்கத்தில் வெம்மை, சங்கமலிங்கத்தில் சயித்தியம், பிரசாதலிங்கத்தில் தினவு இப்படிப்பரிசுபேதமைந்தும் ஆசாரமுதலைந்திலு மடையும்.

இத்திருவிருத்தத்தில் சத்தாதி ஐந்தும் இருபத்தைந்து பேதமாய் அவற்றுள் சப்த பேத மைந்தும் பரிசுபேதமைந்தும் ஆசாரலிங்க முதலாகிய சிவலிங்கத்துக் கர்ப்பிதமா மாறுணர்த்தியது.

1. மொன்றினி லைந்தாயுரைக்கும் (பி.ம்)

மிசிர சடுத்தலம் 11, 12-ஆம் செய்யுள்களை நோக்குக.

“கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியொலி

யஞ்சொலிவை யெல்லாமவ் வாறுமுறு

மென்றானோ”

“வன்மை மென்மை வெம்மைதண்மை வாய்ந்த

மிசிரமெலாஞ்

சின்மையவா சாராதி சேர்ந்து கொளா

மென்றானோ”.

(சிவ. தாலாட்டு.)

என்பவை ஈண்டொப்பிடத்தக்கன.

உருவபேதம் - இரசபேதம்

31. உருவமுறு நிறமைந்தாம் பொன்மை வெண்மை
 யொன்சிவப்புக் கருமைமிகுந் தூம மைந்துந்
 திருமருவு மாசார முதலைம் பாலுஞ்
 செறிந்திடுமை வகையிரதந் தெரிக்கும் காலைப்
 பொருவிலருந் தித்தித்த றுவர்த்தல் கார்த்தல்
 புளித்தலுடன் கைத்தலெனப் புகன்ற வைந்து
 மருவியிடு மாசார மாதிரி யைந்து
 மணமுறுமை வகைக்கந்தம் வகுப்பக் கேளே.

பொருள்: உருவ பேத மைந்தாவன:- பொன்மை, வெண்மை, செம்மை, கருமை, தூமம் இவை ஐந்தும் அழகு பொருந்திய ஆசாரலிங்க முதல் ஐந்து இலிங்கங்களிலும் வந்து சேரும். இனி இரசபேதமைந்தாவன:- தித்திப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, கைப்பு; இவ்வைந்தும் ஆசார லிங்கமாதி ஐந்து இலிங்கங்களிலும் பொருந்தும். இனி, மணம் பொருந்திய கந்த வகையினடைவு மேற்சொல்வாம்.

இத்திருவிருத்தம் உருவபேதமைந்தும் இரசபேத மைந்தும் ஆசாரலிங்க முதல் ஐந்து இலிங்கங்களுக்கு மர்ப்பிதமாமாறுணர்த்தியது.

மிசிர சடுத்தலம் 9, 10-ஆம் செய்யுள்களை நோக்குக.

பொன்மை வெண்மை பச்சைசெம்மை போந்த
 கருமையெலா
 நன்மையா சாராதி நண்ணுமென்ற நாயகனோ.
 மதுரந் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ்
 சதுரென் றிருத்தியவா சாராதிக் கென்றானோ.

(சிவ - தாலாட்டு)

என்பவை ஈண்டொப்பிடத் தக்கன.

கந்த பேதம்

32. வேர்முதலா யினகந்த மரத்தின் கந்த
 மிக்கதளி ரிடைக்கந்த மலரின் கந்த
 மேர்தருகாய் கனிகந்த மிவையோ ரைந்து
 மெய்திடுமா சாரமுத லிங்க மைந்துஞ்
 சீர்தருமிங் கிவையிருபத் தைந்தால் மேவுஞ்
 திருப்திமகா லிங்கத்திற் செறியு மெல்லாஞ்
 சார்தருமா லிங்கதிருத்தி தானைந் தாகச்
 சாற்றிடுவா ராகமநூற் றலைவர் தாமே.

பொருள்: கந்தபேதமாவன, வேரின் கந்தம், மரத்தின் கந்தம், தளிரின் கந்தம், மலரின் கந்தம், காய்கனியின் கந்தம்; இவை ஐந்தும் ஆசாலிங்க முதல் பிரசாதலிங்கங் கடையாக ஐந்திலும் சேரும். இங்ஙனம் சொல்லிய இருபத்தைந்து பேதத்தினால் வரும் திருப்தியெல்லாம் மஹாலிங்கத்திற்கு ஐவகை திருப்தியாகச் சாருமென்று சொல்வார்கள் ஆகமங்களிற் றேர்ந்த தலைவர்கள்.

இத்திருவிருத்தம் கந்தபேத மைந்தும் ஆசாரலிங்க முதல் ஐந்து லிங்கங்களுக்கு அர்ப்பிதமாமாறும் ஐவகை திருப்தியும் மஹாலிங்கத்திற் கர்ப்பிதமாமாறும் உணர்த்தியது. மிசிர சகுத்தலம் 7, 8-ஆம் செய்யுள்களை நோக்குக.

வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மரமுதலாங்
 கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றானோ.
 தளிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்த
 மொளிரார் சிவசரத்தி னுற்றிடுமிங் கென்றானோ.
 காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காகில்பிர சாதத்துள்
 தூய்மலிமா லிங்கத்துந் துன்னுமெனச் சொன்னானே.
 (சிவ-தாலாட்டு)

என்பன ஈண்டுடாப்பிடத் தக்கன.

இருபத்தைந்து பேதமும் மகாலிங்கத்திற் கார்ப்பிதமானெஸ்

33. கந்தமலி தருந்திருத்தி ஈவையின் திருத்தி
 கருதுருவ முறுந்திருத்தி பரிசந் திருத்தி
 முந்துமொலி தருந்திருத்தி யிவையா சார
 முதலாக வைந்தினுக்கு மொழிய லாகும்
 வந்தடையு மிவையெவையு மகாலிங் கத்தே
 மகிழுமகா லிங்கமுக மைந்தா லீரைந்
 திந்திரிய நுகரிலத னின்ப மியாவு
 மெய்துமுயிர்க் கவதரப்பே ரியம்பக் கேளே.

பொருள்: கந்த பேதத்தினால் வருந் திருப்தி, இரச
 பேதத்தினால் வருந் திருப்தி, ரூப பேதத்தினால் வருந்
 திருப்தி, பரிசு பேதத்தினால் வருந் திருப்தி, சத்த
 பேதத்தினால் வருந்திருப்தியாகிய இவை ஐந்தும், முன்
 சொன்ன சத்தாதிபேதம் இருபத்தைந்து வகையும்
 ஆசாரலிங்கமாதி ஐந்து இலிங்கங்களுக்கும் அர்ப்பிதமாய்
 அவற்றில் வருந் திருப்தியும், இவையெல்லா திருப்தியும்
 மகாலிங்கத்திலே வந்தடையுமென்று சொல்லப்படும். இனி
 மகிழ்ச்சியுடைய மகாலிங்கத்தின் முகம் ஐந்திலும் பத்திந்
 திரியங்களையும் புசிக்குமிடத்து அததனிமாய்ச் செல்லு
 முயிர்களுக்கு அவதரப் பெயர் மேற்சொல்லக்கேள்.

இத்திருவிருத்தம் முன்சொன்ன இருபத்தைந்து வகைப்
 பயனும் மஹாலிங்கத்திற்கே அர்ப்பிதமாமாறுணர்த்தியது.
 மிசிர சடுத்தலம் 13 ஆம் செய்யுளை நோக்குக.

மணமுதலா மைந்து வகைநிறை வெலாமு
 நணுமுறையா சாராதி நாடிவெனச்
 சொன்னானோ.

இம்முறையா றாறா மிலங்குகர ணார்ப்பிதமென்
 றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ.

(சிவ-தாலாட்டு)

மகாலிங்கம் ஐம் முகங்களில் பத்திந்திரியங்களைப்
புசிக்கும்போது அவதரப் பெயர்

34. தாங்கியவா சாரமதாய் மகாலிங் கந்தான்
தருகந்த நுகரிலுயிர் பத்த னாகுந்
தீங்கில்குரு லிங்கமதாய் மகாலிங் கந்தான்
றிகழிரத முறிற்சீவன் மகேச னாகு
மோங்குசிவ லிங்கமதாய் மகாலிங் கந்தான்
னுருவமுறிற் பிரசாதி யுயிர்க்கு நாமம்
பாங்கினுடன் சங்கமமாய் மகாலிங் கந்தான்
பரிசமுறிற் பிராணலிங்கி பயிலான் மாவே.

பொருள்: மஹாலிங்கந்தானே ஆசராலிங்க முகமாய்க்
கந்தம் புசிக்கும்போது உயிர் பத்தனாகும்; குருலிங்க
முகமாய் இரசம் புசிக்கும் போது உயிர் மகேசனாகும்;
சிவலிங்க முகமாய் ரூபத்தைப் புசிக்கும் போது உயிர்
பிரசாதியாகும்; சங்கமலிங்கமுகமாய் ஸ்பரிசம் புசிக்கும்
போது உயிர் பிராணலிங்கியாம்.

35. உற்றபிர சாதமதாய் மகாலிங் கந்தா
னோசையுறிற் சரணனுயிர்க் குகந்த நாமம்
பற்றியிவை யனைத்துமகா லிங்கந் தானே
பரிணாம திருத்தி பரிக்கிரக மாகிற்
பெற்றிமிகு மயிக்கியனாம் பிறங்குஞ் சீவன்
பேணுமிகு மூவகையாம் பத்தி யாலே
முற்றவருஞ் சமர்ப்பணைசெய் திடுவோன் சீவன்
முத்தனென நித்தியமாய் மொழியும் நூலே.

பொருள்: மகாலிங்கந்தானே பிரசாதலிங்க முகமாய்
சத்தத்தைப் புசிக்கும்போது உயிர் சரணனாகும்; இவை
அனைத்தும் பற்றி மஹாலிங்கந் தானே பரிணாம
திருப்தியைப் புசிக்கும் போது உயிர் அயிக்கியனாகும்;

இவ்வாறு பேதபத்தியினாலே எல்லாவற்றையும் இலிங்க சமர்ப்பணை செய்வோன் சீவன் முத்தன் என்று சாத்திரங்கள் உண்மையாகச் சொல்லும்.

இவ்விரு திருவிருத்தங்களும் முன்சொன்ன ஐவகைப் பயனாகிய இருபத்தைத்து பேதமும் மகாலிங்கந்தானே ஷடுஸ்தல லிங்கமாய் நின்று புசிக்கும் போது ஆத்மாவுக்கு அவதரப் பேருணர்த்தின.

.. மிசிரார்ப்பண விபரம்

36. ஒரு புலனி யாதாமொன் றுறிலா சார
முற்றுணரிற் குருலிங்க நிச்ச யித்தே
தெருளுமது சிவலிங்கு¹ சரலிங் கந்தான்
தெரிந்ததனை² யருந்தலினாற் பரிணா மந்தான்
மருவுபிர சாதலிங்க மிவற்றின் திருத்தி
மகாலிங்க மாமிது மிச்சிரமா முண்மை
தருமுணர்வி னுணர்ந்தகைமை பற்றொன் றில்லாச்
சரணர்பர மாணந்தத் தனுவி னோர்க்கே.

பொருள்: ஒரு புலனிலே யாதாமொரு பதார்த்தம் வரும் போது அதிற் பொருந்தினது ஆசார லிங்கமாகும்; அதனை யறிந்தது குருலிங்கமாகும்; அதனை நிச்சயித்துத் தெளிந்தது சிவலிங்கமாகும்; அதனை யருந்துவது சங்கம லிங்கமாகும்; அதன் பரிணாமத்தை அருத்துவது பிரசாத லிங்கமாகும். இவைகளின் திருப்தியைப் புசிப்பது மஹா லிங்கமாகும்; இதற்கு மிச்சிரமென்று பெயர். இந்த உண்மையை யறியத்தரப் பட்ட வுணர்வை யுணருந் தகைமை பற்றுக்களொன்றுமில்லாத சரணனாகிய பரமாநந்தத் தனுவை யுடையோர்கட்காம்.

இத்திருவிருத்தம் மிசிரார்ப்பண முணர்த்தியது

1. சரலிங்க மிவைதாம் (பி-ம்) 2. யருந்தலதிற் (பி-ம்)

மிசிர சடுத்தலம் 14-ஆம் செய்யுளை நோக்குக.

இது பாவாரீப்பிதமெனப்படும்.

தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து நுகர்ந்துமகிழ்ந்
திட்டமைந்து நிற்கி மிலிங்கங்க னொன்றானோ.

(சிவ. தாலாட்டு)

சகபோஜன விதி

37. ஆக்கிராண முதலிதைய மிநுதி யாக.

வாசார மகாலிங்க மாதி யாந்தம்

நீக்கரிய லிங்கமிரு மூன்று நேரே

1நின்றவடை வேகந்த மிரத ரூப

மூக்கமுறும் பரிசமருஞ் சத்தந் தன்னை

யுரியபரி ணாமத்தை யுகந்து தானே

தாக்கறநின் றருந்துமென வறிந்து நீங்கல்

தனைச்சகபோ சனமெனவே சாற்று நூலே.

பொருள்: ஆக்கிராணம்—சிங்ஙவை—சட்சு—துவக்கு—
சுரோத்திரம் — இதயம் — இவ்வாறிலும் ஆசாரலிங்கம் —
குருலிங்கம்—சிவலிங்கம்—சங்கமலிங்கம்—பிரசாதலிங்கம் —
மஹாலிங்கம் இவ்வாறு இலிங்கங்களும் நேரேநின்று
நின்றடைவே கந்தம்—இரசம்—உருவம்—பரிசம்—சத்தம் —
பரிணாமமென்னும் ஆறையுந் தாமே யுகந்து தாக்கறநின்று
புசிக்குமென்றறிந்து தன்னை நீங்கி நிற்பது சகபோஜன
மென்று சொல்வார்கள் பெரியோர்கள்.

இத்திருவிருத்தம் சகபோஜனமா மாறுணர்த்தியது,

1 நின்றடைவே கந்தமுத விரத ரூப. (பி.ம்)

அறிவுரு வாந்தனி லகிலந் தன்னையுஞ்

செறிவுறு குருவையுஞ் சிவபி ரானையும்

பிறவற வேகமாய்க் காணும் பெற்றியே

குறிசக போசன மென்னக் கூறுவாம்.

(சி. சிகாமணி.)

ஆத்மா இறுதியிலடையும் நெறி

38. இந்தவகை யிலிங்கமதி லெந்த லிங்கத்
தெய்தியிடு மிறுதியினி லான்மா வென்னின்
முந்தியவா சாரமுத் லெந்த வாசு
முகங்கடொறு மொழிந்த படியே வழாமல்
1வந்திடுமுன் னமைந்தவினைப் பயன தாகு
மணமிரத முருவமரும் பரிச மோசை
யைந்தையு மன்புடனுகரு மகாலிங் கத்தே
யடையுமுயி ரெனுமிறையா கமங்க டாமே.

பொருள்: இந்த ஆறுவகையாகிய இலிங்கத்தில்
ஆத்மாவானது இறுதியிலே எந்த இலிங்கத்தில் அடையு
மென்னில், தனக்கு முன்னமைந்தபடியே வரப்பட்ட
வினைப்பயனாகிய கந்தம்—இரதம் — உருவம் — பரிசம் —
சத்தம் இவ்வைந்தையும் ஆசாரலிங்க முதலாகிய ஐந்து
முகங்களோறும் முன்சொன்னபடியே வழுவாமல் அன்பாகப்
புசிக்கப்பட்ட மகாலிங்கத்திலே யடையுமுயிரென்று
இறைவன் கூறிய ஆகமங்கள் சொல்லும்.

இத்திருவிருத்தம் ஆத்மா இறுதியிலே யடையும்
நெறியுணர்த்தியது.

1. வந்திடுமுன் னமைத்தவினை. (பி-ம்)

எத்தாவுக்குப் பூசையும் ஆத்மாவுக்குப் புசிப்பும்

39. இந்திரிய மாத்திரை யீரைந்தா 1லேய்ந்த
விதமகித மனைத்துமகா லிங்கந் தானே
பந்தமுற வருந்திலுயிர்க் குதிப்பீ நின்றாம்
பரிந்துயிர்க் ளறிந்தகலிற் பற்றின் நென்னில்

முந்தொருவன் பசிக்கொருவன் அருந்தல் வேண்டு
முதல்வனருந் தானுயிருக் ²கருத்து மென்றே
சிந்தைதெளிந் தருணெறியி லொழுக யாவுஞ்
சிவார்ப்பிதமாம் பிரசாதஞ் சீவற் காமே.

பொருள்: இந்திரிய மாத்திரை யீரெந்தெனவே
சோத்திராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்து, வாக்காதி கன்
மேந்திரியம் ஐந்து ஆகப்பத்து; இவற்றின் மூலமாக சத்தாதி
வசனாதிகளால் வருகின்ற இதமகிதங்களையெல்லாம்
மகாலிங்கந்தானே பந்தமுற நின்று புசிக்குமென்னில்,
உயிருக்குச் செனன மரணங்களில்லையாகும்; இதனைப்
பரிவினாலே உயிர்கள் மகாலிங்கந்தானே புசிக்குமென
வறிந்தகன்றால் உயிருக்கு வினைப் பற்றில்லை; ஆகையால்
ஒருவன் பசிக்கு ஒருவன் புசிக்க வேண்டும்; சிவன் புசியான்;
சீவனுக்குப் புசிக்குமென உள்ளத்தில் தெளிந்து அருள்
வழியே நடந்தால் எல்லாஞ் சிவார்ப்பிதமாம்; சீவனுக்குப்
பிரசாதமாம்.

இத்திருவிருத்தம் மகாலிங்கந்தானே யாவும்புசிக்கு
மென்பாரைப் பற்றிக் கர்த்தா புசியான் ஆத்மாக்களுக்குப்
புசிப்பிப்பான் என்னு முறைமையையும், இயற்றிய பூசையைக்
கைக்கொண்டு ஆத்மாக்களுக்குப் பிரசாதங் கொடுப்பா
னென்னு முறைமையு முணர்த்தியது.

(1) லெய்து (பி-ம்) (2) கருத்து மென்றே (பி-ம்)

சங்கமம் சர்வாங்க லிங்கி

40. தூலமுடன் சூக்குமகா ரணமாந் தேகஞ்
சொன்னடைவே யிட்டலிங்க முதலா மூன்றும்
¹கோலுமிவை யொன்றிலிரண் டாகி ²யாறாங்
கூறியவா சாரமகா லிங்க மீறாய்
ஏலவரு மிவற்றினிலீ சான மாதி
யிவைமுதலாஞ் செவியாதி வாக்கா திக்குச்
சாலவிதன் பயனெவையு மகாலிங் கத்தே
சமர்ப்பணையாற் சர்வாங்க லிங்கி யாமே,

பொருள்: தூல சூக்கும் காரணமென்று மூன்று தேகமாம். இவற்றுள் ஒவ்வொன்றில் ஈரிரண்டாய் ஆறாம். அஃதெப்படி யென்னில் இஷ்டலிங்கத்தில் ஆசாரலிங்கம் குருலிங்கமும், பிராணலிங்கத்தில் சிவலிங்கம் சங்கமலிங்கமும், பாவலிங்கத்தில் பிரசாதலிங்கம் மஹாலிங்கமும் ஆக ஆசாராதி மஹாலிங்க மீறாய் ஆறுலிங்கமாம். இவற்றுள், 'ஈசனமாத்ரி' எனவே ஈசானம்-தற்புருடம்-அகோரம்-வாமதேவம்-சத்தியோசாதம் என்று முகம் ஐந்தினுக்கும் 'இவை முதலாஞ் செவியாத்ரி' யெனவே ஞானேந்திரியம் ஐந்துக்கும் 'வாக்காத்ரி' எனவே கன்மேந்திரியமைந்தினுக்கும் இதன் பயனாகிய சோத்திராத்ரியின் விடயம் சத்தாத்ரி ஐந்துக்கும், வாக்காத்ரியின் விடயம் வசனாத்ரி ஐந்துக்கும் இவையெல்லாம் அர்ப்பிதமாம். இதன் திருப்தி மகாலிங்கத்திற்குச் சமர்ப்பணை யாகையினாலே அங்கமெல்லாம் சர்வாங்க லிங்கியாம்.

(1) கோலமிவை (பி-ம்) (2) யாறும் (பி-ம்)

மிசிர சடுத்தலம் 34, 35, 36, ஆம் செய்யுள்களை நோக்குக.

41. செவிவாக்கம் பரம்பூர்த மதற்கீ சானந்

திகழ்துவக்குப் பாதம்பூ தங்கால் (காலிற்)

றவிராத தற்புருட நயனம் பாணி

தனிற்பூத மழலதனுக் ககோரந் தாலு

நவையாருங் குதம்பூத முதகம் வாமம்

¹நண்ணுமதி லாக்கிரண முபத்தம் பூதம்

புவியாகு மதிற்சத்தி யோசா தந்தான்

²புகலிதயத் திவையெவையும் பொருந்துங்

காணே,

பொருள்: ஞானேந்திரியம்-சோத்திரம், கன்மேந்திரியம்-வாக்கு, பூதம்-ஆகாயம், முகம்-ஈசானம்; ஞானேந்திரியம்-துவக்கு, கன்மேந்திரியம்-பாதம், பூதம்-வாயு முகம்-தற்புருடம்; ஞானேந்திரியம்-சட்சு, கன்மேந்திரியம்-பாணி, பூதம்-தேயு, முகம்-அகோரம்; ஞானேந்திரியம்-சிங்ஙவை, கன்மேந்திரியம்-பாயு, பூதம்-அப்பு, முகம்-வாமம்; ஞானேந்திரியம்-ஆக்கிராணம், கன்மேந்திரியம்-உபத்தம், பூதம்-பிருதிவி, முகம்-சத்தியோசாதம்; இவைகளில் பஞ்சமுகங்களும் பஞ்சபூதங்களுமிடமாக நின்று ஞானபஞ்சேந்திரியங்களைக் கொண்டு சத்தாதி விடயங்களை யறிந்தால் கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் வசனாதியிற் றொழிற்படும். இவையெல்லாம் இதயத்தில் பொருந்தும்

சங்கமமென்றது ஆசாராதி ஆறு இலிங்கங்களில் சங்கமலிங்கம் பொருந்தின இடம் தேகமான படியினாலேதேகம் சங்கமமென்றும், இத்தேக இந்திரிய காரணமெல்லாம் நவலிங்கமும் பொருந்தினபடியினாலே சங்கமம்சர்வாங்கலிங்கி என்றதுமென வறிக.

(1) நண்ணுமுத (பி-ம்) (2) புகலிதயத்தெவையெவையும (பி-ம்)

இவை இரண்டும் திருவிருத்தங்களும் சங்கமம் சர்வாங்கலிங்கியென்னும் முறைமை யுணர்த்தின.

சட்சமயத்திற்கும் சங்கமன் ஆசாரியனாம்.

42. மருவுமகா லிங்கமதோ முகத்தை நல்கும்
வாமமதிற் பிரசாதந் தனிலீ சானம்
பொருவிலா வயிரவஞ் சங்க மத்திலேதற்
புருடமதிற் சைவமாஞ் சிவத்த கோரம்
வருவதுகா ளாமுகமாங் குருவில் வாம
மாவிரத மாசாரத் துதிக்குஞ் சத்தி
தருவதுபா சுபமதமாஞ் சங்க மந்தான்
சட்சமயா சாரியெனச் சாற்று நூலே

பொருள்: மஹாலிங்கத்தில் அதோமுகந் தோன்றும், அதோ முகத்தில் வாமம் தோன்றும்; பிரசாத லிங்கத்தில் ஈசான முகந் தோன்றும், ஈசானத்தில் வயிரவ முதிக்கும்; சங்கமலிங்கத்தில் தற்புருட முகந் தோன்றும், தற்புருடத்தில் சைவமுதிக்கும்; சிவலிங்கத்தில் அகோர முகந் தோன்றும், அகோரத்தில் காளா முகமுதிக்கும்; குருலிங்கத்தில் வாமதேவ முகந் தோன்றும், வாம தேவத்தில் மகாவிரத முதிக்கும்; ஆசாரலிங்கத்தில் சத்தியோசாத முகந் தோன்றும் சத்தியோசாதத்தில் பாசுபதமுதிக்கும்; இப்படி ஆறு இலிங்கத்தின் ஆறு முகத்திலேயும் ஆறு சமயங்களும் உண்டானபடியினாலே சங்கமந்தானே சட்சமயாசாரியனாகு மென்று ஆகமங்கற் சொல்லும்.

இத்திருவிருத்தம் சட்சமயத்திற்கும் சங்கமன் ஆசாரிய னாகு மென்னு முறைமை யுணர்த்தியது.

இந்நூல் 9 ஆம் செய்யுளையும் குறிப்பையும் நோக்குக பாசுபதமாவது: ஆன்மாக்கள் பலவாய் நித்தமாய் வியாபகமாய்க் காரிய காரணக் கூட்டரவாற் றோன்றும் ஞானத்தாற் றனித்தனி வேறாயுள்ளன. இவ்வான்மாக்க ளுக்கு ஆணவமலம் என்பதொன்றில்லை மாயை கன்மம் என்றிரண்டாற் பந்தமுற்று இன்பத் துன்பங்களை யனுப விக்கும். இவற்றின் உவர்ப்புத் தோன்றிச் சாத்திரமுறை யானே தீக்கை பெற்றவன்பால் ஈசனுடைய ஞானம் போய்ப் பற்றும் அப்போது, குடும்பத்தன் பாரம் புத்திரரீபால் வைத்தொழித்துத் துறவறத்திற் செல்வார் போல, ஈசனுந் தன்னுடைய குணங்களை அவன்பாற் பற்றுவித்துத் தான் அதிகாரத்தி னொழிவு பெற்றிருப்பன் என்பதாம்.

மாவிரதமாவது: மேற்கூறிப் போந்த இயல்பையுடைய ஆன்மாக்கள் அவ்வாறே பந்தமுற்றுச் சுகதுக்கங்களை அநுப விக்கும். சாத்திரத்திற் கூறும் முறையே தீக்கை பெற்று எலும்பு மாலை யணிதன் முதலிய சரியைகளின் வழுவா

தொழுகினவர் முத்தராவர் முத்தருக்குச் சிவனொடு சமமாக எல்லாக் குணங்களும் உற்பத்தியாம் என்பதாம்.

காபால மாவது: ஆன்மாக்களியல்பும் பந்தவியல்பும் மாவிரதர் கொண்டவா றேயாம். சாத்திர முறையே தீக்கை பெற்றுப் பச்சைக் கொடி யொன்று கைக்கொண்டு நாடோறும் மனிதர் தலை யோட்டில் ஐயமேற்றுண்பவர் முத்தராய்ச் சிவனாவேசித்தலால் எல்லாக்குணங்களும் பெற்றுச் சிவ சமமாவர் என்பதாம்.

இனி வாமமாவது: பாற்கரியன் கூறியவாறே சடமுஞ் சித்துமாகிய அனைத்துலகுஞ் சத்தியின் பரிணாமமே வாமநூலில் விதித்தமுறையே ஒழுகிச் சத்தியில் இலயித்தலே முத்தி என்பதாம். இந்நூல் செய்தார் சித்தபுருடர். சத்திதத்துவத்தின் வையும் ஓரான்மாவாற் செய்யப் பட்டது சுத்தசாத்தம் என்றறிக.

இனி வைரமாவது: பெரும்பாலும் வாமமதத்தோ டொத்துச் சிறுபான்மை ஆசாரங்களான் வேறுபட்டு வயிரவனே பரம்பொரு ளெனக் கொண்டு வைரவ பதத்திற் சேர்வதே முத்தி என்பதாம்'' (சிவஞான பாடியம்)

இலிங்கப் பிராணிகள் காயம் சிவகாய மானவகை

43. அரவமொரு வனைத்தீண்டி லங்க மெங்கு
மந்தவிடம் பூரணமாந் தன்மை போலும்
பரவுமெரி பொருந்துகடத் துதகந் தன்னிற்
பாய்ந்திழுட் டணம் போலும் பரிக்குந் தூசில்
விரவுமனை யினில் வருமா சூச மெங்கு
மேவியவித் தன்மைபோல் விசிட்ட மாகுந்
திரமருவுஞ் சிவலிங்கம் பொருந்துங் காயம்
சிவனுருவா மெனவருநூற் றெரிக்கு மன்றே.

பொருள்: ஒருவனை விஷந்தீண்டில் அந்தவிஷம் அவனுக்குத் தேகமெல்லாம் நிறைந்தது போலவும், பரந்த எரியானது தாக்கின் குடத்துக் குள்ளிருந்த நீருக்கும் அந்த உஷ்ணந் தாக்குதல் போலவும், ஓர் மனையிடத்தோர் வழியில் வந்த ஆகுசம் அந்த மனையெல்லாம் ஆகுசமானது போலவும், பவுத்திர திறமாய்ப் பொருந்திய சிவலிங்கத்தைத் தரிக்குங் காயமும் சிவ ரூபமாகுமொன்று அருள் விளங்கிய ஆகம சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இத்திருவிருத்தம் இலிங்கப் பிராணிகளாயுள்ளவர்கள் காயம் சிவகாய மென்னு முறைமை யுணர்த்தியது.

பூமிதனி லிங்கம் பொருந்தவே தாபித்திட்
டாமிலய போக வதிகார — மேவியிட
வர்ச்சனைசெய் தாற்பூமி யானசிவ கேத்திரமா
மர்ச்சனையா லிவ்வுடலு மாம். (அ-வெண்பா)

“இங்குரைத்த லிங்கமுளா னங்கமெலா
மிலிங்கமய மெய்தி யாவு
மங்கலிங்கார்ப் பிதமாய வரப்பத்தி
காயமொடு மருவு ஞானம்
பொங்குறுகா யஞ்சேட காயமுற்றுஞ்
சிவலிங்கப் பொலிவாய் நிற்ப
னிங்கிதையோ ரெனப்பணிந்தென் குருநாத
வெனத் தொழுதங் கிதுசொன்னானே.”

“..... லிங்கந், திருத்தகும்ங் கத்திடையே
சேர்தலானே திகழங்க மெலாஞ்
சோதி லிங்கமா மோர்
மரத்தினடி யினினெருப்புப் பற்றிற்கொம்பு
மற்றுளவு முட்கொண்ட வாறேபோல.”

“உரிமை பெற வியற்றுபல வோவியங்க
றாற்றமனை தனைநெருப்புப் பற்றியொன்றா
யெரிவதுபோ லவுமறிதி.”

(வீரசைவ தத்துவப்பிரகாசம்).

சங்கமத்தை யிகழ்ந்து தாவரத்தை யர்ச்சித்தால்
முத்தியில்லை யென்பது

44. கோதனத்தின் முலையிலிங்கங் குருவா மேனி
கூறியசங் கமமுகமாங் குலவுங் கீரம்
போதமுலை பொழிந்திடுமென் நதன்கன் பாகப்
புல்லளிக்கில் அருந்தியிடா துடலங் கொள்ளா
நீதியினா லருந்துமுகந் தளித்தா லெங்கு
நிறைவாகு முத்திசிவ லிங்கத் தேனு
மேதமில்சங் கமத்தைவழி படுவோர்க் கன்றி
யெண்ணரிய சிவானுபவ மெய்தொ ணாதே.

பொருள்: பசுவின் வடிவ மொன்றில் முல்லை, உடல், முகமென்று மூன்றாயிருக்கு மிடத்துப் பிரயோசனம முலையினாலே வருகிறதென்று கருதிப் புல்லாதியை முலைக்கும் உடலுக்கும் போட்டாற் கொள்ளா. அதனால் பிரயோசனமும் இல்லை. முகத்திலே கொடுத்தால் எங்குந் திருப்தியாய்ப் பின்பு முலையினாலே பாலைத் தருவது போல மோட்சமடைவது சிவலிங்க மென்று கருதிச் சங்கமத்தை யிகழ்ந்து சிவலிங்கார்ச்சனை பண்ணினால் சிவனுக்கு அர்ப்பிதமாகாது; முத்தியுமில்லை, சங்கமத்தைப் பேணி வழிபட்டால் குருவுக்கும் இலிங்கத்திற்கும் அர்ப்பிதமாய்ச் சிவானுபவப் பேறுண்டாம்.

பசுவின் முலையைப் போல இலிங்கம், உடலைப் போல குரு, முகத்தைப் போல சங்கமம் என்றறிக.

இத்திருவிருத்தம் சங்கமத்தை யிகழ்ந்து தாவரத்தை யர்ச்சித்தால் முத்தியில்லை யென்னு முறைமையும், சங்கம பூசையே குருவுக்கும் இலிங்கத்துக்கும் அர்ப்பிதமா முறைமையும் உணர்த்தியது.

சங்கம் பொருளெண் ணாமற் றாபரம் விரும்பி யேத்தி
லங்கவர் பெறும்பே றில்லை யண்ணலா ராணை

திண்ணம்

சங்கம் பூசை தானே தருகுரு லிங்க வேட
மங்கவை மூன்று மொன்றா யற்புத மாகு மன்றே.

அறுசுவை யடிசி லீச னட்டியவர்க் களித்தி டாம
ஆறவுடன் றாப ரங்கட் குபசரித் தூட்டு நேயுஞ்
செறிதரு டான்பா லுண்ணு மாவின்ைச் சின்ந்து சாடி
வறியதோ ராவை நாட்டி மற்றதற் கருத்து மாறே
(வீராகமம்)

சரத்தொடு திரமெனத் திரித்தி ரண்டுரு
வருட்சிவ னுலகினி லருள்செய் துற்றிடுந்
திரத்தினி லன்புசெய் செய்கை போலவே
சரத்திலு மன்புசெய் தன்மை வேண்டுமால்.

மண்ணொடு சிலையெழு வாய்கொண் டாற்றிய
வண்ணுரு விலிங்கா மதனின் மேற்பட
நண்ணிய சங்கம் நாம நண்ணுறு
மெண்ணுத லருஞ்சிவ யோகி யென்பவே.
(சி-சிகாமணி)

சரமசர மென்னவிங்ஙன் சாற்று முயிரிற்
சரமறிவு மிக்கதுபோற் சம்பு - சரமசரந்
தானாகி லும்பிரசன்னஞ் சாற்றுஞ் சரத்திலெனத்
தானா கமமுரைக்குக் தான். (அ. வெண்பா.)

சங்கமந் தனக்கொரு சாதி யுன்னினா
னங்கையி னமர்தரு மரற்கு முன்னினான்
சங்கர னொடுசரந் தம்மில் வேறெனு
மங்கவ னறிவரு மளற்ற முங்குவான்.

சாதியுங் குறியு நீத்துச் சரணரைச் சிவனே யென்று
பாதபங் கயமி றைஞ்சிப் பத்திசெய் குவனந் நந்தி
தீதறு கவைத்திங் கண்டாற் செய்தசெங் கரும்பும்

வேம்பும்

பேதமொன் றுறாமற் சாதி பெயர்விடுத் தறிதல் போல
(பிரபுலிங்கலீலை)

திரஞ்சரமென் றீசன் றிருவுரு விரண்டுட்

பரஞ்சரமென் றோதும் பவள்வா யண்ணலோ.

(சிவ-தாலாட்டு)

“லிங்கத்திற்கு ஜங்கமமே முகமாகும். ஜங்கமத்தின்
முகத்தினால் இந்த லிங்கத்திற்குத் திருப்தியுண்டாம்”

(நா. மொழிபெயர்ப்பு)

சங்கமத்தின் பாதாங்குட்ட தீர்த்தம் பிரசாதம் சிவலிங்கத்துக்
கர்ப்பிதமா மென்பது.

45. சங்கமத்தின் பாதசலஞ் சர்வ தீர்த்தஞ்

சன்னவிரு ளகற்றுமருந் தாகு மேனை
லிங்கமுகந் தாடுமபி டேக நீரா

மெழிற்பிரசா தங்கோடி லிங்க நேரா
மங்கதுரை வேத்தியமர்ப் பிதமா மன்பா

லருந்துமவ னெமதுருவா மயன்மா லாதி

புங்கவருக் கோசரமா மெனமுன் னீசன்

புகன்றனனிங் கிவர்பெருமை புகலொ ணாதே.

பொருள்: சங்கமத்தின் பரத தீர்த்தமே முக்கியமான
சர்வதீர்த்தமும், செனன மரணத்தைப் போக்குதற்கான
மருந்தும் இலிங்கம் உகந்தாடும் அபிஷேகதீர்த்தமென்றும்,
பெருமை பொருந்திய பிரசாதமே கோடி லிங்கார்ப்பித
பிரசாதத்திற்குச் சரியென்றும், இதனை அன்பினாலே
கொள்வோன் நம்மைப்போல சிவருபமுடையவனாவான்,

பிரீம்மா, விஷ்ணு, தேவேந்திரன் முதலான பேருக்கு மெட்டாத சொரூபமாவன் என்றும், இப்படிச் சங்கமத்தின் தீர்த்தப் பிரசாதங் கொள்வோரது பெருமையை நம்மாலும் சொல்லக் கூடாதென்று முன்னே பரமேஸ்வரன் அருளிச் செய்தார்.

இத்திருவிருத்தம் பாதாங்குட்ட தீர்த்தமும் பிரசாதமுஞ் சிவலிங்கத்துக் கர்ப்பிதமாமென்னு முறைமையையும் தீர்த்தம் பிரசாதமாகிய இவற்றை விரதமாகக் கொள் பவர்கள் சிவகாயமென்னு முறைமையையு முணர்த்தியது. அல்லாமாப்பிரபுதேவர் சடுத்தல்ம் 36, 37-ஆம் செய்யுள் களை நோக்குக.

பத்தி கொண்டரன் பாதப் புனலெனச்
சத்தெனுங் குரு சங்கம மெல்லடிக்
குய்த்த வொண்புன லுங்களித் துண்பரா
னித்த லுஞ்சிவ நேச மடைந்துளார்.

அருளி லிங்கத் தரும்பிர சாதத்தால்
வருமி ரும்பலன் வண்குரு சங்கமந்
தருமி ரும்பிர சாதமுந் தந்திடு
மொருமை கொண்டுவந் துண்பவர்க் கென்றுமே.
(சி. சிகாமணி.)

பந்தமகன்ற சிவபத்தர் பாதம்விளக்கும் புனற்குழியில்
வந்துபிறந்து முழுகியதில் வைகும் புழுவின பெரும்பேறு
முந்து கக்கை முதலவா முற்றும் படிந்து தீவினைகள்
சிந்து மந்த ணாளருமே சேரா ரென்று மறைசாற்றும்.

பத்தரைப் புகழ்வுறப் பணிய வுண்டவர்
வைத்கன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர்
சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு
முத்தியும் பொருளென முன்னுறார் களால்
(பிரபுலிங்கலீலை)

பாதம்பூ சித்த பவித்திரபா தோதகமுந்
 தீதில் பவித்திரமாஞ் சேடமுநல்—லாதரவால்
 அர்ப்பித் தருந்த வருடுலங்கு மென்றினுது
 கற்பித் திருளறுத்தல் காண்.

(அ. வெண்பா.)

கர்த்தாவே குருலிங்க சங்கம வடிவாய் வந்தது

46. வாக்கதனாற் காயத்தால் மனநினைவா லகலா
 வருங்கரும மூலமல மாயையினை யகற்றிக்
 காக்குமிறை யெவ்வுயிர்க்கு மனுக்கிரகம் புரியங்
 கருணையினாற் குருலிங்க சங்கம்மா மிதனின்
 நீக்கரிய சங்கமமா மெழுத்தொருமூன் றடைவே
 நின்றுதொழி லுரைநினைவா னிகழ்த்துமிரு
 வினையுண்
 டாக்குமிரு வினைக்கரும மகற்றுமருள் வேடத்
 தவர்பூசை மும்முதற்கு மாகுமென வறியே.

பொருள்: வாக்கினாலேயும் காயத்தினாலேயும் மனத்
 தினாலேயும் வருகின்ற ஆணவ மாயை கன்மம் ஆகிய
 இவற்றை நீக்கிக் காக்க வல்ல இறைவனே சர்வாத்மாக்
 களுக்கும் அனுகிக்கிரகம் பண்ணும்படியாகத் தமது கிருபை
 யினாலே குருலிங்க சங்கமமென வடிவாயினான்; இதில்
 சங்கம மென்னு மெழுத்து மூன்றும் அடைவே நின்று
 காயத்தின் தொழிலினாலேயும், வாக்கு உரையினாலேயும்,
 மனநினைவினாலேயும் நிகழ்த்தி யுண்டாக்கும் இரு
 வினையையும் அகற்றும்; இப்படி இருவினையையும்
 அகற்றும்படி காரணமகிய அருள் வேடமான சங்கமத்தின்
 பூசை மும்முதலாகிய குரு லிங்க சங்கமத்துக்கும்
 அர்ப்பிதமாம்.

இத்திருவிருத்தம் கர்த்தாவே குரு லிங்க சங்கமமாய்
 நின்ற முறைமையையும், மூவகைத்தாகிய கன்ம மலங்களும்

சங்கம பூசையாலன்றி வேறொன்றாலும் நீங்காதென்னு
முறைமையையு முணர்ந்தியது.

அருணிலை நின்றுயி ரளிக்கு மீசனா
மொருவனே போகமும் வீடு மொன்றுறத்
தருவது செயக்குரு லிங்க சங்கம
வுருவுகொண் டலகிவி லுலவு, மென்பவே.

(சி. சிகாமணி)

குறிதரு லிங்க நீடு சங்கமங்
குருவேன் றேகன்
பிறிவதே னென்னின் மும்மைப்
பெருகிருண் மலமுங் கன்மத்
துறுவினை யிரண்டு மாயை
யுருவமு மகற்றித் தானா
யறிவுறா வுயிர்கட் இன்ப
மளித்திடு நிலைமை யாமே.

(வீராகமம்)

இச்செய்யுள் மேல்வரும் விருத்தப்பாவின் கருத்தையுங்
கொண்டிருத்த லறிக.

மும்மலங்களும் குரு லிங்க சங்கமங்களால் நீங்கும்

47. ¹நூல்பலவு முணர்ந்திடினுஞ் சமய வாத
நுவன்றுநிரா கரித்திடினுந் தவஞ்செய் தாலு
மாலகலா மலமுன்று மகலா ராயின்
மருவார்கள் பரதிகமும் மலம்போ மாறு
சீலமிகுங் குருவருளான் மாயை நீங்குஞ்
சிவார்ச்சனையால் மூலமலஞ் சிதைந்து நீங்குங்
கோலுமிரு வினைத்துயர்சங் கமத்தால் நீங்கும்
கூறுமுதல் மூன்றையுமெய் யன்பாற் கொள்ளே.

பொருள்: சகல சாத்திரங்களையும் படித்தறிந்தாலும்,
சமயவாதங்களைத் தூர்க்கம் பண்ணிச் செயித்தாலும்,

தவங்களைப் பண்ணினாலும் ஆசை கெடாது; ஆசை கெடாத இடத்தில் மும்மலங்களுங் கெடா; மலங்கெடாமல் பரகதி யடைய மாட்டார்கள்; ஆனால், இனி மும்மலங் களும் போமாறு எப்படி யென்னில், ஞான மிகுந்த குரு வினருளாலே மாயை நீங்கும்; சிவார்ச்சனையினாலே ஆணவம் நீங்கும்; கன்மமாகிய மிகுந்த வினைத்துயர் சங்கமத்தால் நீங்கும்; இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட மூன்று முதலையும் மெய்யன்பினாற் கொள்வாயாக.

இத்திருவிருத்தம் மும்மலங்களும் குரு-லிங்க-சங்கமத் தாலே நீங்கு மென்று முறைமை யுணர்த்தியது.

(1) நூல்கள் பலவுணர்ந்திடினும் (பி-ம்.)

குரு லிங்க சங்கமத்தை மானிடரென்போர் அதிபாதகர்
48. அன்னியமா யசத்தாமைம் புலாதிக் கூட்டை
யருளுருவென் றறைந்திடுமா றிசைந்தி டாதிங்
கென்னிலருஞ் சிலையதனி லிலிங்கந் தானு
மியம்புபுல பாடையிலஞ் செழுத்து மேவி
மன்னியதா யினுவமிற்றின் வேறாய் நின்ற
வாறெனவே சங்கமத்தின் வடிவு தானு
முன்னரிய பரனருளி னுருவா மென்றே
யுணர்ந்திடுநம் பவகமற்று முறுதி யாலே.

பொருள்: ஆத்மாவுக்கு அன்னியமாய் அசத்தாய் ஐம்புலாதிக் கூடாயிருப்பதை அருளுருவ மென்று சொல்வது இசையா தென்று சொல்லில், சிலையில் இலிங்கமும் பலப் பலவிதமாயுள்ள பாஷைகளின் அக்ஷரத்தில் பஞ்சாக்கரமும் பொருந்திக் கூடியிருந்தாலும் அவற்றிற்கு வேறாய் நின்று விளங்கியவாறு போல சங்கமத்தின் வடிவும் மனிதர் வடிவு போலே யிருந்தாலும் அது மனித வடிவன்று; நினைத்தற்கரிய பரமேஸ்வரருடைய அருளுருவமென்று அறிந்திடு மிவ்வுறுதி யினாலே நமது பவமாகிய பிறவி நீங்கும்.

ஐம்புலாதிக் கூடு என்றது உடலைக்குறிப்பதாகும்.

மந்திரங் கொண்டுற வந்தி ருந்திடு
மெந்தையிங் கசரமா மிலிங்க மேனியி
னிந்தையில் சங்கமந் தன்னி லீக்கற
நந்திநஞ் சங்கர னண்ணு மென்றுமே.

(சி. சிகாமணி)

அங்கலிங் கத்தோ ரெல்லா
மரன்றிடு வருவ மாவார்
அங்கலிங் கத்தோ ரென்று
மாக்கமும் அழிவு மில்லார்
அங்கலிங் கத்தை நீங்குந்
தானவ ரழலின் மாய்ந்தார்
அங்கலிங் கத்தை நீங்கா
முனிவரு மருள்பெற் றாரே.

(வீராகமம்.)

வாக்கு மனாதீதமாய் நின்ற பரம்பொருள் உலகத்தார்
தன்னை அறியும்படி கருணை செய்து தனது வேடமாகிய
திருநீறு கண்டிகை முதலிய தனது வடிவத்தைத் தன்னன்
பர்க்குக் கொடுத்து அவர்களிடமாக நின்று அங்கங்கே
அறிவு விளக்குதலானும், அவர் தம்மைச் சோகம்
பாவனையான் உணரச்செய்தலானும், அவரை ஒரு குறியின்
கண் நிறுத்தித் தனது வியாபகத்துக்குள்ளாக இருத்தலானும்,
குறியிறந்து நின்று தன்னை உள்ளவாறுணரும் அன்பாள
ராகிய அவர் மாட்டுத் தயிரின் கண்ணதாகிய நெய்போல
விளங்கித் தோன்றும்; பாசக் கட்டுடையார்க்கு இவ்வியல்
யில்லாமையான் அவர்மாட்டுப் பாலின் கண்ணதாகிய
நெய்போல விளங்காது நிற்கும். (சிவஞானபாடியம்.)

49. கருமாலம் புயனிறையோ டிணையென் போருங்
கலைமானிந் திரையுமையோ டிணையென்
போருந்

திருவாருஞ் சங்கமமா னிடரென் போருஞ்
சிவலிங்கஞ் சிலையெனவே சிந்திப் போரும்
பொருவாரு மெழுத்துடனைஞ் செழுத்தென் போரும்
புலாலுணவை யருந்தவமாய்ப் புகலு வோரும்
வெருவாரு மருநரகி லகலா தாழ்வர்
விரும்புமதி பாதகரென் றியம்பு நூலே.

பொருள்: விஷ்ணுவையும் பிர்ம்மாவையும் சிவனுடனே
சரியென்று சொல்வோரும், சரஸ்வதியையும் இந்திரை
யாகிய இலக்குமியையும் பரமேஸ்வரியுடனே சரியென்று
சொல்வோரும், லக்ஷ்மீகரம் பொருந்திய சங்கமத்தை
மானிடரோடு சரியென்று சொல்வோரும், சிவலிங்கத்தைச்
சிலையென்று நினைப்போரும், மற்றுமுண்டான அக்ஷரங்
களுடனே அஞ்செழுத்தையும் சரியென்று சொல்
வோரும், புலால் உண்பதை விரதமாய் விரும்பிச் சொல்
வோரும், இவர்களெல்லாம் பயம் பொருந்திய அருநரகில்
விட்டு நீங்காமல் விழுந்தழுந்தும்படியாக விரும்பு மதி
பாதகரென்று சொல்லும் சாஸ்திரங்கள்.

இவ்விரு திருவிருத்தங்களும் குரு-லிங்க-சங்கமத்தை
மானிடரென்று சொல்வோர் அதிபாதகரென்று சொல்லு
முறைமையுணர்த்தின.

1 கருமாலம் புயனுடனோ டிறையென்போரும் (பி-ம்)

சிவலிங்க மகன்றால் வேறு சிவலிங்கந் தரிக்கலாகும்

50. துட்டர்களா லாகுவினாற் பிலவங் கத்தாற்

சோரர்களா லிருங்கரியாற் சுழிகொ ணீரால்
இட்டமிகுஞ் சிவலிங்க மகன்ற தேனு
மெரியினிடை வெந்திடினு மியங்குந் தூரி

வட்டையினி லகன்றிடினுச் தொழிலால் விஞ்சு
மறப்பதனா லகன்றிடினு மாசி லாசன்
சிட்டமரும் பிரசாத தீர்த்தந் தன்னாற்
றியக்கறவே றொருலிங்கந் தரிக்க லாமே.

பொருள்: பொல்லாதவர்களால் எலி பெருச்சாளி
களால் மிருகங்களினால் திருடர்களால் மதயானையால்
நீரோட்டத்தால் இவைகளினால் இஷ்டலிங்கம் அகன்றா
லும், தீயிற்பட்டாலும், நெடுத்தாரம் போகிய வழிநடையில
கன்றாலும், மிகுந்த தொழிலினால் மறந்தகன்றாலும்,
இன்னம் யாதொரு விதத்திவ் அகன்றாலும் மாசற்ற
விளக்கமுடைய குருபாத தீர்த்தப் பிரசாதங்களினால்
தியக்கமறவேறொரு இலிங்கந் தரிக்கலாம்.

51. பீடமில்ங் கணமுறிலோர் பீட முன்னைப்
பீடமெய்து சிலையதனாற் பிறங்கச் சாத்து
நாடுமில்ங் கணமிலிங்க முறிலன் னேரே
நாட்டுகவப் பீடமிசை நயந்தோர் நாதம்
நீடுமருச் சனையிலகன் றுளதேற் பாத
நிகழுதக பிரசாத நிலைவ ழாமற்
சேடமரும் பஞ்சகல சங்க ணாட்டித்
தேசிகனாற் புனற்றீக்கை செய்து சாத்தே

பொருள்: இலிங்கத்தினது பீடம் இலங்கணமானாலும்
வேறொரு பீடம் சாத்தலாகும், இலிங்கம் இலங்கண
மானாலும் அவ்வடைவே அப்பீடமிசை நாட்டுக; நாதம்
இலங்கணமானாலும் வேறொரு நாதம் நாட்டலாகும்;
அர்ச்சிக்குங் காலத்தில் அகன்றாலும் பாதோதக பிரசாதம்
உண்டாக்கி நிலைமை வழுவாமல் பஞ்ச கலசந் தாபித்துக்
குருவினாலே புனற்றீக்கை செய்து தரிக்கலாகும்.

52. அங்கமிசை லிங்கமகன் றிட்ட காலை
 யருங்குகையிற்¹ புகவருநா லறையா வென்றுஞ்
 சங்கமமுங் குருவுமுள வதனாற் பாத
 சலம்பிரசா தத்தினிவா ரணமா நேயந்
 தாங்குகுரு வருளதனாற் றரிக்க லாகுஞ்
 சந்தான பரம்பரைதீக் கையினா லங்க
 லிங்கமகன் றிடினுமுயி ரகற்று நீர்மை
 யெய்தரிய கற்பதுவு மிகழொ ணாதே

பொருள்: அங்கலிங்கங் காணாமற் போனால் சமாதியிருக்க வேண்டுமென்று அரிதாகிய ஆகம சாஸ்திரங்கள் அறையா. சங்கமமுங் குருவுமிருக்கிறபடியினாலேயும், அவர்கள் பாதோதகப் பிரசாதத்தினாலேயும், வேறொரு இலிங்கம் குரு கிருபையினாலே சந்தான பரம்பரை தீகையினாலேயும் தரிக்கலாகும்; இலிங்கமகன்ற காலத்தில் சீவனை விடுத்தகைமை கற்புடைமையாகும்; ஆதலின், அதனையும் இகழலாகாது.

‘துட்டர்களால்’ என்னும் பாட்டு முதல் மேல் மூன்று பாட்டானும் இலிங்கம் அவதானமான துண்டானால் தீர்த்தப் பிரசாதத்தினாலே பிராயச்சித்தம் பண்ணி வேறொரு இலிங்கந் தரிக்கலா மென்னு முறைமை யுணர்த்தப்பட்டது.

(1) புகவருநா லறையா தென்றும் (பி-ம்)

“சுத்த சைவன் லிங்க பதந முதலான சைவ வ்ரத லோபத்தில், பிராயச்சித்த விதானத்தினாலும், அகோராதி மந்திர யந்திரங்களின் ஆசரணையின் தசையினாலும் சித்தனாவன்.

சுத்தசைவன் தனது இஷ்டலிங்கம் பதநமாயினும், கெடினும், சுடப்படினும். சோரனால் களவாடப்படினும்,

எலி காகம் சுனகன் வானரம் என்பவைகளால் கொண்டு போகப்படினும், அகோர மந்திரத்தை ஒரு லக்ஷ உரு ஜபித்து, சாஸ்திரோக்தப் பிரகாரமாய் ஆசாரியனால் விங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து கொண்டு, சுத்தியடையச் செய்து பூஜித்தல் வேண்டும்; பீட விஷயத்திலும் இவ்வாறே செய்தல் வேண்டும்.” என்பது சுத்தசைவருக்குக் கூறியதாம்.

“வீரசைவனுக்குப் பிராணலிங்க தாரணமானது விசேஷ விரதமென்று சொல்லப்படும். பிராணலிங்க விரதத்திற்கு லோபமாயின் பிராணத்யாகத்தைக் காட்டிலும் வேறு பிராயச்சித்தமில்லை. ஆதலால், சாவதா நனாய்ச் சிவலிங்கத்தைத் தரித்தல் வேண்டும். ஹஸ்த பீடத்தில் லிங்கத்தை ப்ரமாதமில்லாமல் தரித்தல் வேண்டும். ப்ரமாதத்தினால் லிங்கம் நழுவுமாயின் அந்த லிங்கத்தின் கூடவே பிராணனை விடல் வேண்டும். பிராணலிங்கம் பதிதமாகக் கண்டும் எந்த மனிதனானவன் பிராண தாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறானோ அவனைச் சண்டாளன் என்றறிதல் வேண்டும். பின்னும் அவன் சிவத்ரோகியாயிருப்பதால் அவனை ஸ்பரிசிக்கலாகாது.” என்பது வீரசைவருக்குரிய இயல்பாம்.

(சி. சிகாமணி. வீரசைவ சமய விசாரம்).

இலங்குழிப் பிராணலிங்க மிரியநின்

பிராண னேபோற்

சலந்தவி ருனக்கு மைந்த

தரிப்பதெவ் விடத்து மென்றும்

விலங்குவ தன்றெங் கேனும்

வீழ்ந்திடிந் மெய்யி னின்ற

நலங்கிளர் முத்தி சேர்வா

னல்லுயிர் வீடுக வல்லே.

(சி. சிகாமணி.)

அற்பித் தருந்துநிட்டை சற்றசையி லாழ்நரகி
 னிற்பிக்கும் லிங்கமுட னீங்கி-லுற்றவுடல்
 விட்டுவிடென் றேயாணை மெய்யாகக் கற்பித்திட்
 டிட்டமுட னேயுலகி னில்.

(அ. வெண்பா.)

எனவரும் ஆன்றோர் உரைகளாலும் செய்யுள்களாலும்
 இலிங்கமகன்றகாலை யுயிர்நீத்தலே முன்னூல்களிற்
 கொள்ளப்பட்ட விதியென்பது தெளிவாம். இலிங்கமகன்ற
 பின்னரும் வேறொரு இலிங்கம் குருவினால் தரிக்கப் பெறலா
 மென்பது மேற்கூறிய செய்யுள்களாலறியப் படுவதால்
 அஃது ஒரு சாரார் கொள்கை போலும்.

பூசைக்குப் பீடமும் துவார விதியும்

53. அருள்விரவு நிட்டையுட னிட்ட லிங்க
 மருச்சனைசெய் திடிவதற்குப் பீடந் தானு
 மருஷமதிற் றுவாரநிலை யுணரக் கூறில்
 வாமவங்கை பிரணவநற் பீட மாகும்
 பொருவில்விர லைந்துமெழிற் குரவ ரைந்தாம்
 புனிதன்முக மந்திரமைந் தெனவும் போற்று
 மிருளகல வருடருமஞ் செழுத்து மாகு
 மிலிங்கநவ விதமியற்று மிறைவன் நூலே

பொருள்: அருள்பொருந்திய நிட்டையுடனே இட்ட
 லிங்கத்தை யர்ச்சனை பண்ணுமிடத்து அதற்குப் பீடமும்
 துவார நிலைமையுஞ் சொல்லில், வாமகங்கை பிரணவ
 பீடமாகும்; விரலைந்தும் பஞ்சாச்சாரியரும் பஞ்ச
 முகமுமாகும்; பஞ்ச மந்திரமுமாகும்; அஞ்ஞான விருளை
 நீக்கும் பஞ்சாக்கரமுமாகும்; நவலிங்க பேதமும் இஷ்டலிங்க
 மாகிய இறைவனேயாகும்.

இத்திருவிருத்தம் பூசைக்குப் பீடமும் துவாரவிதியு
 முணர்த்தியது.

பூசா கால விதி

54. உரியசிவ பூசையினுக் கிசையுங் கால
முரைதிடுவ ரிரவினிடைய யாம மூன்றிற்
புரியுமருச் சனைதலையா மிடைய தாகும்
பொருவரிய வைகறையிற் புரியும் பூசை
திரியிரவி யெழுன்பொழு துணர்ந்து பூசை
செலுத்தலது கடையுலகச் செயலின் மாந்தி
யரியயனி யடுவதுகண் டதற்பின் செய்யு
மப்பூசை நிப்பலமென் றறிந்து னோரே

பொருள்: உரித்தாகிய சிவபூசையினுக் கிசையுங் காலம் சொல்லுமிடத்து இராத்திரி மூன்றாஞ் சாமத்திற் செய்யும் பூசை தலைமையாகும்; வைகறையிற் செய்யும் பூசை யிடையாகிய மத்திமமாம்; சூரிய உதயமான பின்பு செய்யும் பூசை கடையாம்; லோகச் செயலிற் றிரிந்து மாந்தி யமுது சமைப்பது கண்பு பின்பி செய்யும் பூசை நிப்பலமென்று சொல்வார்கள் அறிந்த பெரியோர்கள்.

இத்திருவிருத்தம் பூசாகால விதி யுணர்த்தியது.

ஷடுஸ்தல லிங்கத்துக்குப் பீஜாசுஷரம்.

55. ஓங்கார ஞானவிதை நகார பீச
முன்னரிய வாசார மகார பீச
நீங்காத குருலிங்கஞ் சிகாரந் தன்னை
நித்தியமாஞ் சிவலிங்க வித்தா மென்பர்
பாங்காருஞ் சரலிங்க விதை வகாரம்
பரிவுமிகும் பிரசாத விதை யகாரம்
ஆங்கார மகற்றியரு ளடைந்தோர்க் கன்றி
யறியவரி தாங்குக்க மல்லா தோர்க்கே

பொருள்: ஞானத்துக்குப் பீஜம் ஓங்காரம்; ஆசா ரத்துக்குப் பீஜம் நகாரம்; குருலிங்கத்துக்குப் பீஜம் மகாரம்; சிவலிங்கத்துக்குப் பீஜம் சிகாரம்; சங்கமலிங்கத்துக்குப் பீஜம் வகாரம்; பிரசாதலிங்கத்துக்குப் பீஜம் யகாரம்; இந்த ரகசியம் அகந்தை நீங்கி யருளடைந் தோரன்றி குகூம மல்லாதவர்கள் அறிதற்கரிது.

இத்திருவிருத்தம் முன் சொன்ன ஷடுஸ்தல லிங்கத் திற்குப் பீஜாக்ஷர முணர்த்தியது

ஞானமென்றது ஈண்டு மகாலிங்கத்தை யுணர்த்து வதாம்.

ஆத்மதத்துவத்திலே பஞ்சாக்கா நிற்கு முறைமை

56. எண்ணரிய பிரணவமைப் பூதவடி வாகு

மீரைந்தா மிந்திரிய நகாரமென விசையுந்

திண்ணமிகு மகாரமன பஞ்சகமாஞ் சிகாரம்

சீவனுக்கு நாயகமாந் தசவொலியாம் வகார

முண்ணிலவுந் திரிகுணமே யகாரமென²வென்று

முயருமருந் தவர்க்குமுணர் வரிதா மெனவே

பண்ணமரு மதுரமொழி யிருகயல்சேர் விழியாள்

பார்வதியன் பினில் வினவப் பரனருள்நூல்

விதியே

பொருள்: பிரணவம் பஞ்ச பூத வடிவாகும், நகாரம் தச இந்திரியமாகும், மகாரம் மனபஞ்சக மாகும், சிகாரம் சீவனுக்கு நாயகமாம், வகாரம் தசநாதமாகும், யகாரம் உள்ளே பொருந்திய முக்குணமாகு மென இதனையுயர்ந்த அருந்தவர்க்கும் அறியவரிதென்று பண்பொருந்திய மதுர வசனத்தையும் சேல் போலும் விழியினையுமுடைய பார்வதி தேவி யன்பினாலே கேட்கப் பரமேஸ்வரன் அருளிச் செய்த சாஸ்திர விதி சொல்லியது.

இத்திருவிருத்தம் ஆத்ம தத்துவத்திலே பஞ்சாக்கர நிற்கு முறைமை யுணர்த்தியது.

(1) தேகவொலியாம் (பி.ம்) (2) நிறுவு (பி.ம்) தச இந்திரியம் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரிய ஐந்தும்.

சடாஷரம் சப்த தாதுக்களிலே நிற்கு முறைமை

57. அறைதருவர் பிரணவந்தோல் நகாரம் நெய்த்தோ
ராமகரந் தசைசிகர மேதை யத்தி
யுறுவகர மிகுமச்சை யகார மாறி
லொளிறிறுவுஞ் சுக்கிலந்தா னுகந்து மேவு
நெறிகொளருட் டனுவினுக்குப் படிவ மாக
நிகழுமவர் தமைப்பரம னீங்கா னென்றே
செறியுமரு மறைமுடிவும் பிறவும் நீதிச்
சிவாகமமு மொழியுமெனத் தெளிந்து னோரே

பொருள்: பிரணவம் தோலிலும், நகாரம் நெய்த்தோரிலும், மகாரம் தசையிலும், சிகாரம் மேதையிலும், வகாரம் அஸ்தியிலும், யகாரம் மஜ்ஜையிலும், இவை யாறினொளியும் சுக்கிலத்தினுமாகிக் கலந்து பொருந்திச் சடாஷரங்கள் அருள் தேகிகளுக்கு வடிவாக நிகழும் பிரகாசிக்கும்; ஆகையால், அவர்களை எக்காலமும் விட்டுப் பரமசிவம் நீங்காது என்று மிகுந்த வேதத்தின் முடிவும் இதர சூத்திரங்களும் முறை தவறாத சிவாகமமும் சொல்லுமெனத் தெளிவோடும் கூடியவர் கூறுவர்.

இத் திருவிருத்தம் சடாஷரம் சப்த தாதுக்களிலே நிற்கு முறைமை யுணர்த்தியது.

நெய்த்தோர்-உதிரம். “நெய்த்தோர் தானே யுதிரமாகும்”. (இ. சூத்திரம்).

ஓது மக்கர மைந்துரு வரமுயர் மநுத்தா
ஓதி யிற்பிர ணவந்தனைக் கொண்டிடு மதனால்
வேத முற்றினு மாகம மனைத்திலும் விளங்க
மேத மற்றுயர் சடக்கர மென்றிடப் படுமால்.

(சி. சிகாமணி)

“பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத்
தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சராக்கரமென
வழங்கப்படு மாறுபோல” (சி. சித்தியாருரை.)

58. ஆரியையக் கரமுவ்வு மவ்வு மவ்வு
மாமிறைவ நெழுத்தவ்வு முவ்வு மவ்வு
பாரிலகு மூலநகா ரத்தி னாரும்
பன்னுசுவா திட்டான மகார மேவுந்
தேருமணி பூகரநற் சிகார மாகுந்
திகமுமனா கதத்துரிய வகாரஞ் சேருங்
காரிலகு விசுத்தியகா ரத்தி னீடுங்
கருதரிய பிரணவமாக் கினையின் காலே

பொருள்: சத்தி பஞ்சாஷ்டரமாவன;— உகாரமும்
மகாரமும் அகாரமும்; சிவ பஞ்சாஷ்டரமாவன: அகாரமும்
உகாரமும் மகாரமுமாயிருக்கும்; இனி, ஆதாரத்தில் ஸ்தூர
பஞ்சாஷ்டரம் நிற்பது;— மூலாதாரத்தில் நகாரம்,
சுவாதிட்டானத்தில் மகாரம், மணி பூரகத்தில் சிகாரம்,
அனாகதத்தில் வகாரம், விசுத்தியில் யகாரம், ஆக்கினையில்
ஓங்காரம் இப்படி ஆறாதாரத்தில் நிற்கும்.

இத்திருவிருத்தம் குக்கும பஞ்சாக்கரம் சத்திபேதமும்
சிவபேதமுமாய் நிற்கு முறைமையும், ஸ்தூல பஞ்சாக்கரம்
ஆதாரங்களிலே நிற்கு முறைமையு முணர்த்தியது.

பஞ்சாக்கர முறைமை

59. எந்தைதிரு நாமவெழுத் தைந்துங் கூறி
 லீசனரு ளாதிதிரோ தான மாசென்
 றந்தடைவே சிகரமிறை வகார மேவு
 மருளாவி யகாரவெழுத் தாகு மென்று
 நந்தலரிச் சாளுனக் கிரியை மாயை
 நண்ணுமுபா தானமெலா நகார மாகுஞ்
 சந்ததமுஞ் செம்பிலுறு களிம்பு போலச்
 சாருமல மகாரமெனச் சாற்று நூலே

பொருள்: சிவநாம மாகிய பஞ்சாக்கரத்தை விரித்துச் சொல்லுமிடத்து இறைவனருளே ஆதிதிரோதாயி மலமாகும்; அஃதெப்படி. யென்னில், சிகாரம் இறை, வகாரம் அருள், யகாரம் ஆத்மா, நகாரம் இச்சா ஞானக் கிரியை மாயை முதலானவையும் பொருந்தும் உபாதானங்க ளெல்லா மாகும்; எந்நாளும் செம்பில் களிம்புபோலக் கலந்து ஆத்மாவிற் சார்வாயிருக்கும் மகாரமாகிய ஆணவமல மென்று சொல்லும் சாஸ்திரங்கள்.

“நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் றாள் வாழ்க.”

(திருவா - சிவபுராணம்)

“எண்ணிலேன் றிரு நாமவஞ் செழுத்தும்”

(திருவா - அதிசயப்பத்து. செய் 5)

“நாயி னேனுனை நினையவு மாட்டேன்

நமச்சி வாயவென் றுன்னடி

பணியாப் பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்”

(திருவா - செத்திலாப்பத்து செய். 7)

“... ..

மிக்கதாஞ் சிவ தத்துவம் விளங்குற விளக்கு
 நக்க னாமமா மைந்தெழுத் தாகவே நவிலும்
 தக்க வித்தை”

“அஞ்செழுத் தெனு மந்திர மப்பர மனுக்கு
விஞ்சு மற்புத நாமம்”

(சி - சிகாமணி)

என்பன வற்றால் பஞ்சாக்கரம் இறைவனாம மாதலையறிக.

“உயிரினுக் குவமை செம்பாங்

களிம்பிருண் மலமென் றோதும்”

(விராகமம்)

“அறிவிலதாகி யொன்றா யனாதியாணவந் தானின்ற
முறையெது வாகுமென்னி னெல்லுமி தவிடுபோலப்
பிறவியி னேதுவாகும் பிறங்குகெம் புறுகளங்கம்
செறிவுறு குளிகையாற்போம் செய்கைபோற்
நீக்கையிற்போம். (சிவப்பிரகாசவிகாசம்)

என்பனவும் ஈண்டறிக.

60. திருந்தியவஞ் செழுத்தவையே மும்முதலா யெவையுந்
திகழுமதி லிறைவனருட் டிரைதையிது பதியாம்
பொருந்துமுயி ரொன்றுமல மொன்ற தாகும்
போற்றரிய பிரணவத்து னேற்றமுட னிறுவு
மருந்துயர்சேர் கன்மமுமா யையுமகலா மலமு
மகற்றுதற்குக் குருலிங்க சங்கமமா மதுதான்
விரும்பியமு வகையுயிர்க்குங் குருவருளா மிறையே
மிகுலிங்கந் திரோதையெழிற் சங்கமமாய் விரிந்தே

பொருள்: இந்தப் பஞ்சாக்கரமே மும்முதலா
யெல்லாந் தர்னாய் விளங்கும்; இதில் இறையருள் திரோதை,
இதிற் பொருந்திய மூன்றெழுத்தும் பதியாகும், உயிருட்
பொருந்திய எழுத்தொன்றும் பசுவாகும், மலத்திற்
பொருந்திய எழுத்தொன்றும் பாசமாகும்; இவ்வைந்
தெழுத்தும் பிரணவத்துடனே கூடி யேற்றமாய் விளங்கும்;
அருந்துயராகிய கன்மம் மாயை ஆணவத்தையும் நீங்கும்
படியாகப் பதியாகிய மூன்றெழுத்தில் அருளே குரு, இறையே

லிங்கம், திரோதையே சங்கமம்; இப்படி மூவுருவாய் அருள்நிறைந்த சிவன் தானே மூவகை ஆத்மாக்களுக்கும் குரு-லிங்க-சங்கமமாய் விரிந்தது.

ஐந்து பூதமைம் பொறிகளோ டைம்புல னமர்ந்த வைந்தெ னுங்கரு மேந்திய மைவரீகா ரணரா மைந்தெ னுந்தொழி லைம்பெரும பிரமங்க ளனைத்து மைந்தெ முத்தினா லுணர்த்துவ ரறிவறிந் தவரே

இந்த வஞ்செழுத் தாகிய மந்திர விறைக்கு முந்து றும்பிர வைம்பர சிவன்றனை மொழியு மந்த வக்கர மொன்றினா லகிலகா ரணமாய் வந்த வச்சிதா நந்தமெய்ப் பரம்பொருள் வ்யங்கும்.

காட்டு மோமெனு மெழுத்துநிட் களசிவன் றன்னை யீட்டு மைம்பெரும் பிரமமாந் தநுவுடை யிறையைக் கூட்டு மஞ்செழுத் துபயமா மொருபொருள் கொடுக்கு மோட்டுறும்பவப் பிரணவ வஞ்செழுத் தோன்றி.

(சி. சிகாமணி)

என்பனவு மறிக.

61. திரிமலவ ரிருவருக்கா றெழுத்து மேனைத் திரோதைமுத லஞ்செழுத்துஞ் செப்ப லாகு மிருமலவர் தமக்குமிறை முதல தாயஞ் செழுத்துட னெட் டெழுத்துமுகந் தியம்ப லாகு மொருமலவர்க் கிறைமுதல்முன் றெழுத்து மாறி யுரைப்பதுபக் குவாபக் குவர்க்கிவ் வாறே பரவியமும் மலமகற்றுங் குருபோ தர்க்குப் பரிவிலிறை யருளுபயம் பகர லாமே

பொருள்: மூவகையாகிய ஆத்மாக்களுக்கும் பஞ்சா ஶுபரம் போதிக்கு முறைமை சொல்லில், மூன்று மலவராகிய

சகலருக்கு 'ஓம் நமசிவாய' என்றும், இருமலவராகிய பிரளயாகலருக்கும் 'ஓம் ஆம் ஓளம் சிவாயநம்' என்று எட்டெழுத்தும், ஒருமலவராகிய விஞ்ஞானகலருக்கு 'சிவயவசி' என்று மூன்றெழுத்தும் இப்படிப் பக்குவா பக்குவர்களுக்குச் சொல்லாகும். இனி மூன்று மலத்தையும் நீங்கி குரு போதகருக்கு 'சிவ' என்னும் இரண்டெழுத்தையும் போதிக்கலாகும்.

முவகை ஆத்மாக்களுக்கும் பஞ்சாக்ஷரம் போதிக்கு முறைமை சொல்லில் மூன்று மலவராகிய சகலருக்கு 'ஓம் நமசிவாய' என்றும், 'நமசிவாய' என்றும், இரு மலவராகிய பிரளயாகலருக்கு 'ஓம் ஆம் ஓளம் சிவாயநம்' என்று எட்டெழுத்தும், ஒரு மலவராகிய விஞ்ஞான கலருக்கு 'சிவாய சிவாய வாசி' என்று மூன்றெழுத்தும் இப்படிப் பக்குவாபக்குவர்க்குச் சொல்லலாகும். இனி மூன்று மலத்தையும் நீங்கிய குரு போதகருக்குச் 'சிவசிவ' என்று இரண்டெழுத்தினாலும் போதிக்கலாகும்." என்று இவ்வாறு மற்றொரு பிரதியிற் உரை காணப்படுகிறது.

62. மன்னுதிரு வெழுத்தைந்து நவிறுந் காலை
மருவுதிரோ தானமல மாதி யாக
வுன்னுமது பவமகலா தினிய போக
முறுவிக்கு மநாதிபவ மொழிக்கு மாறு
நன்னெறியாம் விதியடைவே சிவமுன் னாக
நாடுதிரோ தானமல மீற தாக
வந்நெறியே யோதிலது வாசி நல்கு
மதுதனுவா யிறையுடனொன் றாகுந் தானே

பொருள்: பொருத்தமுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தை மாறிச் செபிக்கு முறையைச் சொல்லுமிடத்து 'நம்' முதலாகச் செபிப்பது செனனம் நீங்காது போகத்தைப் பொருந்து விக்கும்; இனி அநாதியாய் பிறப்பையும் ஒழிக்கும் வகை

நன்மாரீக்கமாகிய விதிப்படியே 'சிவ' முன்னாக 'நம்' ஈறாகச் செபிப்பது; 'வாசி' எனச் செபிப்பது இறைவனுடனே யொன்றாக்கும்.

'எந்தை திருவெழுத்து' (செய் - 56.) என்னும் பாட்டு முதல் இந்நான்கு பாட்டானும் பஞ்சாசுர விதியடைவும் பதி - பசு - பாச மாயினவாறும், குரு - லிங்க - சங்கம மாயின வாறும், மூவகை ஆத்மாக்கள் செபிக்கு முறைமையும் உணர்த்தப்பட்டன.

செப பலன் விபரம்

63. அங்குலியிற் செபபலனொன் றிறையெட் டாமென்
 றறைவர்புத் திரசீவ மணிக்கீ ரைந்தாஞ்
 சங்குமணிக் கொருநூறா மீரஞ் ஞாறு
 தரும்பவளம் படிகமதிற் பத்தா முத்திற்
 பொங்கியநூ றாயிரமா மதிற்பத் தாகும்
 புகன்முளரி மணிகனக மணிக்கே கோடி
 தங்குஞ்சை யையிரண்டு கோடி யாகுஞ்
 சாற்றிலள விலையுமைகோன் மணிக்குத் தானே

பொருள்: செபபலன் விரலதனிற் செபிப்பதற்குப் பலன் ஒன்று. இறைகளிற் செபிப்பதற்கு எட்டு. புத்திரச மணிக்கு பத்து. சங்குமணிக்கு நூறு. பவழத்துக்கு ஆயிரம். படிகமணிக்கு பத்தாயிரம். முத்துக்கு இலட்சம். தாமரை மணிக்கு கோடி. பொன் மணிக்கு கோடி. தர்ப்பைப் புல் முடிச்சுக்குப் பத்துக்கோடி. உருத்திராசு மணிக்குப் பலன் அளவில்லை.

64. முத்திதரு மையைந்து மணிக்குச் சாந்த
 முவொன்ப தினியதனங் கல்வி நாலெட்
 டொத்தபதி னைந்தவிசா ரத்தின் பாலா
 முச்சாட னம்பதின்முன் றிந்திரதிக் காதி

நித்தவசி யம்பிணிபோ மரணந் தீமை
 நிதியழைப்புச் சாடனநீழ் சாந்த ஞான
 மத்தகையே சிறுவிரல்முன் காமஞ் சாந்த
 மருங்கனகம் பகைமரண மருள்வீ டாமே

பொருள்: செபமாஸையில் உருத்திராக்ஷ மணியின் பலன் சொல்லின் 25. மணிக்கு முத்தியாம்; 27 மணிக்குச் சாந்த மாம்; 32 மணிக்கு இனிதான தனமும் வித்தையு முண்டாம்; 15 மணிக்கு அவிசாரத்தின் பாலாம்; 13 மணிக்கு உச்சாடனம், இந்திரன் முதல் ஈசானியம் வரையில் 8 திக்குக்கு நித்திய வசிகரம், பிணிபோம், மரணம் தீமை போம், நிதியழைப்புச்சாடனம், மிகுந்த சாந்தம், ஞானம்; அவ்வாறே சிறுவிரல் முதல் அங்குட்டம் வரையில் செபிக்குங் கருமத்துக்குப் பலன் காமம், சாந்தம், அருங்கனகம், வரும் பகைவர் மாரணம், அருளுதயம், மோக்ஷமும் ஆம்.

ஆசனத்தின் பலன்

65. நண்ணரிய வுமுலையின்றோல்¹ செல்வ நல்கும்
 நாடுகலைத் தோலரிய ஞான மாகு
 மெண்ணரிய தருப்பையுயர் வீட தாகு
 மிலங்கியவெண் டுகில்மிகவு நன்மை யாகு
 முண்ணிலவு துயரகற்றுங் கரும்ப டாமைந்
 துத்தமமா மரப்பலகை முளிந்த புல்லு
 மண்ணினிய சிலைகழையின்² பாயோ டைந்தும்
 வரைவர்செப பலமிவற்றில் மருவா தென்றே

பொருள்: ஆசனத்தின் பலன்:- புலித்தோல் செல்வம், கலைத்தோல் ஞானம், தருப்பைப்புல் மோக்ஷம், வெண் புடவை மிகவும் நன்மை, கருங்கம்பளி துக்கம் நீங்கும், இவ்வைந்தும் உத்தமமாகும், மரப்பலகை புல்பாய் மண்கல் மூங்கிற்பாய் இவை ஐந்தும் செபபலன் மருவாவென்க.

இம் மூன்று திருவிருத்தங்களாலும் செபமாலைவின் பயனும், விதியும், ஆசனங்களு முணர்த்தப்பட்டன.

1 செல்வமாகு நாடி-ரலை (பி-ம்) 2 பாயென்றைந்து (பி-ம்).

சங்கமத்திற்கும் சைவத்திற்கு முத்தி பக்குவம்

66. நாகமதி வேணியனை யுலகீ ரேழு

நயந்தருளு மலைமாது மகிழ்ந்து போற்றி
மோகமில்சங் கமந்தனக்குஞ் சைவத் தோர்க்கு
முத்திபெறும் பவமொழிந் தருணீ யென்ன
வேகசன னந்தனிலே முத்தி யாகு

மிலங்குசங் கமந்தனக்குச் செனன மூன்றி
லாகுமருஞ் சைவருக்கு முத்தி தானென்
றாதிசிவா கமநூ லறைந்து ளானே

பொருள்: நாகத்தையும் சடாபாரத்தில் தரித்தருளிய பரமேஸ்வரனை ஈரேழுலகத்தினையும் பெற்ற மலை மகளாகிய பரமேஸ்வரி மகிழ்ந்து தோத்திரம் செய்து சங்கமத்தவர்க்கும் சைவத்தவர்க்கும் மோக்ஷமடையும் பருவம் திருவுளம் பற்ற வேணும் சுவாமி! என்று கேட்க, குற்றமற்ற சங்கமத்திற்கு ஒரு சன்னத்திலே மோக்ஷமாகும், சைவருக்கு மூன்று சென்னத்திலே மோக்ஷமாகுமென்று ஆதியாயுள்ள சிவாகமத்தினாலே பரமேஸ்வரன் அருளிச் செய்தது.

இத்திருவிருத்தம் சங்கமருக்கும் சைவருக்கும் முத்தி பக்குவ உணர்த்தியது.

வேட சைவருக்கு லிங்கநிட்டை யில்லை.

67. பற்றுமருச் சனையதனி லனேக லிங்கம்

பாவகஞ்செய் திறைஞ்சுதலாற் பலவே டத்தோ
ருற்றபரி கலசேடம் புசிக்கு மாற்றா
லுபதேசம் பலமுறையா லுரைத்த லானும்

மூலமும் பழைய உரையும்

பெற்றிமிகுங் கற்புணரா வேசி மைந்தன்
பிதாவுணரா னெனுந்தகைமை பிறழும் பார்மேற்
சொற்றகுமா கமமிதனால் வேட சைவந்
துவித்பா வகமகலாத் தொடர்ச்சி யாமே

பொருள்: பற்றுடைத்தாய்ச் செய்யும் தெய்வ பூசை யில் அநேக இலிங்கத்தை பாவனை செய்து வழிபடுதலினாலும், பல தேவதைகளுக் கர்ப்பிதமான பரிகல சேடம் புகிக்கிற படியினாலேயும், பலபல விதமா யுபதேசங்களைச் சொல்கிற படியினாலேயும், பெருமை பொருந்திய கற்புடைமை சைவமார்க்கத்துக்கில்லை. அஃதெப்படியென்னில், கற்பினருமை வேசியறிவாளோ என்றும் வேசி புத்திரன் தகப்பனையறிவாளோ என்றும் பூமியின்கண் விளங்கிய வசனம் போல ஆகமவாக்கியத்தினும் அப்படியே சொல்லும், வேடங்களைத் தரித்த சைவந் துவித பாவங்களை விட்டு நீங்காத தொடர்ச்சியினாலே.

இத்திருவிருத்தம் வேட சைவருக்கு இலிங்கநிட்டையில்லையென்னு முறைமை யுணர்த்தியது.

பொதுவாகி யுண்பாள் பொதுமாது கற்புத்
திதமா யொருவன்பாற் சேர்த்தி — விதமான
போகமுண்பாள் கற்புடையாள் போலஇட்ட

லிங்கத்தாற்

போகமுண்டல் கற்புடைமைப் பொற்பு.

(அ. வெண்பா).

ஓதரும் பிராணலிங்க முயிர்க்குயி ரென்றோ ராமன்
மேதகு மிலிங்கத்துக்குந் தனக்கும் வேறாகக் கொண்டே
கோதுறு மனத்தினாலே குறித்தருச் சனையே செய்யுஞ்
சூதகர்க் குணரொணாத சூட்சமம் வீர சைவம்

(வீராகமம்)

இலிங்க சைவர், வேடசைவரியல்பினை அல்லாமாப்பிரபு தேவர் சடுத்தலம் 43 ஆம் செய்யுளிற் காண்க.

நாலாஞ் சத்திநிபாதர்க்குச் சங்கமத்தினுண்மை தெரியும்.

68. மும்மலமா மிருள்கரும மாயை நீங்கி

முத்திபெறும் பக்குவசத் திநிபா தர்க்குச்
செம்மைமிகுங் குருலிங்க சங்க மந்தார்

தேனினிய பாலமுதின் சுவைபோ லாகு
மம்மரகன் றவர்பணியி னொழுக்கில் ஞான்
மருவியான் றிருப்பாத மலரைச் சேர்வர்
வெம்மைமல போதகருக் கிரவி யூமன்
விழியிருளா மதுபோல விளங்கி டாவே.

பொருள்; மூன்று மலமாகிய ஆணவ (இருள்) கன்ம மாயையினையும் நீங்கி மோக்ஷமடையும் பக்குவத்தினை யுடைய நாலாஞ்சத்திநிபாதத்தன்மையருக்கு மிகவும் செம்மை பொருந்திய குருலிங்க சங்கமத்தின் பக்தி தேனினும் பாவினும் அமுதினும் மிகுந்த சுவையைப்போல இன்பத்தைக் கொடுக்கும். பிரபஞ்ச வாஞ்சை நீங்கி அம்மம்மா! அவர்களே இந்த குரு லிங்க சங்கமத்தின் மகிமையைத் தெளிந்து அவரது பணிவிடைகளிலே ஒழுக்க முடையவராய் ஞானத்தை மருவிப் பரமேஸ்வரனுடைய திருவடிக் கமலங்களிலேயும் சேர்வாகள்; இதுவன்றி வெம்மை பொருந்திய மலமுடிய போதகர்களுக்குச் சூரியப் பிரகாசம் கோட்டான்கண்ணுக்கு இருளானது போல விளங்கிடாது.

“சத்திநிபாதமென்னுஞ் சொல்லியல்பு சத்தியினது வீழ்ச்சி யென்றவாறு ‘நி’ என்பது ஏற்றமாக என்னும் பொருள் குறித்து நின்றதோரிடைச்சொல். ஓரவைக் களத்தின் நடுவே ஒரு கல்வந்து வீழ்ந்தால் அவ்வீழ்ச்சி அவ்வகைக் களத்துள்ளாரை ஆண்டு நின்று மகல்விக்கும். அதுபோலச் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்த மாத்திரையே அஃது

அவ்வான்மாவை மனைவி மக்கள் முதலிய உலகத்துழனியின் அச்சநிகழ்ந்து அவ்வுலக வாழ்க்கையினின்று வெரீஇப் போந்து உண்மைக் குரவனை நாடிச் செல்லுமாறு செய்வித்தலின், அவ்வொப்புமை தோன்றச் சத்திநிகழ்ச்சி யென்னாது சத்திவீழ்ச்சி யென்றோதப்பட்டது. (சிவஞான பாடியம்.)

நாலாஞ்சத்திநிபாத ரென்போர் சத்திநிபாத முற்றோரில் தீவிரதரமுடையோர்.

சிவ வேடத்தின் மகிமை

69. மன்னுமுயி ரிளுவினையின் றொகை வழாமல்
மனவாக்குக் காயமெனும் மரபா லென்று
முன்னலுரை தொழிலதனா லியன்ற கன்ம
முணாந்து அயனெழுதுவதா முயிர்க ளீசன்
சின்னமரு ணீறணிய வேடம் பூணத்
திகழுமருச் சனைபுரிவச் சிந்தித் தாலு
மன்னவர்பா லணைகில னீறுருத்தி ராக்க
மணிந்துவழி படுபவர்பே றறையொ ணாதே.

பொருள்: உயிர்களானவை பொருந்திய வினைத் தொகை வழுவாதபடி மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் இவைகளால் எந்நாளும் நினைத்தல் உரைத்தல் தொழில் செய்தல் ஆகிய இவைகளைச் செய்து ஏற்றுக் கொண்ட கன்மங்களை யெல்லாம் அறிந்து பிரீர்மா விதிக்கவும் இயமன் அழிக்கவும் உள்பட்டனவாகும். உயிர்களிலே பரமேஸ்வரனுடைய பூஷணமாகிய விபூதி உருத்திராக்க வேடம் பூணவும் சிவாரீச்சனை பண்ணவும் மனதிலே நினைத்தார்களாயினும் அவர்கள் வழி யமன் போகானென்றால் விபூதி உருத்திராக்க மணிந்து வழிபடுவோர்களது பெருமையை இன்னமட்டென்று சொல்லக் கூடாது,

இத்திருவிருத்தம் சிவ வேடத்தின் மகிமையை
யுணர்த்தியது.

(1) முணர்ந்து யம னெழுவதா (பி.ம்.)

சிவ பத்தர் மகிமை

70. விளங்குபிர பஞ்சத்தி லயன்மே லந்த
விதிமுளரி யரியுந்தி மாலுந் தூங்கு
துளங்குகட லினில்முனிவன் கரத்தி லாழி
தொன்முனியுங் குடத்துதவு மண்ணிற் சின்னம்
வளங்கெழுமண் பணித்தலைமே லந்த நாக
மாதுமைகைக் காப்புமையு மிறைவர் பாக
முளங்கொளருட் பினாகிசிவ பத்த ருள்ளத்
தொடுங்குதலால் பத்தரியல் புரைக்கொ ணாதே

பொருள்: விளங்காநின்ற பிரபஞ்சத்தில் மேலான
பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து, சராசரப் பிரபஞ்சங்
களாகிய வனைத்தையுமுள்ள செகத்தினது பெருமையே
பெரியது, செகமும் பிரம்மவினுடைய சிருஷ்டி, பிரம்மாவும்
தாமரை மலரின் கண்ணிருப்பவன், தாமரை மலரும்
விஷ்ணுவினுடைய உந்தியிலுதித்தது, விஷ்ணுவுங் கடலின்
பக்கத்திற் றுயின்றோன், கடலும் குறுமுனிகைக மண்டலத்தி
லடங்கியது, குறுமுனியும் குடத்திலுதயம், குடமும்
மண்ணின் அம்சம், மண்ணும் ஆயிரந் தலையையுடைய
நாகத்தினொருதலைப் பாரம், நாகமும் உமையவள் கையிற்
காப்பு, உமையவளும் இறைவரீ பாகத்தில், இறைவரும்
அன்புடைய சிவபத்தருடைய உள்ளத்தில் விளங்குகிற
படியால் சிவபத்தருடைய பெருமையே மேலாகும்; அவர்கள்
மகிமையை அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாது.

இத்திருவிருத்தம் சிவபத்தர் மகிமை யுணர்த்தியது.

* பரமரகசிய கிரந்தத்திலுள்ள கிரந்தத்தைக் கண்டு சோழதேசம் திருவலஞ்சுழி இரேவண சித்தைய தேவர் தமிழினாலே சொன்ன சடுத்தல விருத்தம் எழுபத்துமூன்றும் முற்றும்.

* இக்குறிப்பு உரையோடு கூடிய பிரதியிற் காணப் பட்டது.

பெரியது கேட்கி நெரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமா லுந்தி வந்தோன்
கரியமாலோ வளைகடற் றுயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனி யங்கையி லடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ வரவினுக் கொருத்தலைப் பாரம்
அரவோ வுமையவள் சிறுவிரல் மோதிரம்
உமையோ இறைவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்ட ருள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

என்ற ஓளவையார் தனிப்பாடலோடு இச்செய்யுள் ஒத்திருத்தலறிக்.

பரமரகசிய சடுத்தல
மூலமும் பொழிப்புரையும் முற்றும்.

பொருட்டொகை நிகண்டு — பொ-நிகண்டு

அத்துவித வெண்பா — அ-வெண்பா

சித்தாந்த சிகாமணி — சி-சிகாமணி

பிரபுலிங்கலீலை — பிரபு-

சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் தாலாட்டு — சிவ-தாலாட்டு

வீரசைவதத்துவப்பிரகாசம் — வீ-தத்துவப்பிரகாசம்

குமாரதேவர் அபிஷேக மாலை — குமார -

அபிஷேக மாலை

திருவாசகம் — திருவா.

அத்துவிதவெண்பா உரை

சிவஞானபாடியம்

நெடுங்கழி நெடில்

வீரசைவப்பிரமாணம்

சகசநீட்டை

நிரஞ்சனமாலை

வீராகமம்

சிவப்பிரகாசவிகாசம்

வீராகமம் நாகி செட்டியார் — வீ. நா-மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பு

இரேவணாநாத்திரியர் குத்திரம் — இ. குத்திரம்

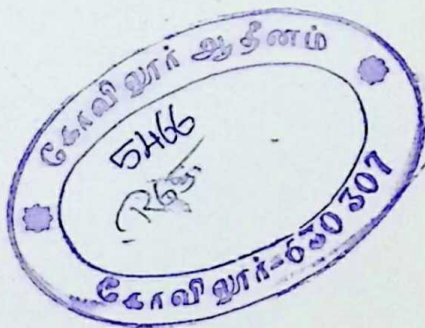
சிவஞானசித்தியாருரை — சி-சித்தியாருரை

திருவாசகம் — திருவா -

செய்யுள் — தெய்வ

சிவஞானபாலைய சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழ்

மமில்ம் பொம்மபுர ஆதீன வெளியீடுகள்

1.	நிரஞ்சனமாலை மூலமும் உரையும்	10.00
2.	ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் தாலாட்டு	20.00
3.	ஸ்ரீ அல்லமாப்பிரபுதேவர் சடுத்தலம்	5.00
4.	ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருப்பள்ளி எழுச்சி மூலமும் உரையும்	3.00
5.	சோணசைனமாலை, நால்வர் நான்மணிமாலை, நன்னெறி மூலம் மட்டும்	12.00
6.	இஷ்டலிங்கப் பெருமான் தோத்திரத் திரட்டு	4.00
7.	மிசிர சடுத்தலம்	4.00
8.	சோணசைனமாலை நூலாய்வு	22.00
9.	நால்வர் நான்மணிமாலை ஓர் ஆய்வு	36.00
10.	திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக அந்தாதி, பழமலை அந்தாதி, மூலமும் உரையும்	23.00
11.	நெஞ்சு விடு தூது மூலமும் உரையும்	33.00
12.	பசுவேசர் பொன் மொழிகள் ஒன்பது தொகுதி	25.00
13.	பெரியநாயகி அம்மை கலித்துறை மூலமும் உரையும்	15.00